LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON DC

І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 206. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 14-го ЛИСТОПАДА 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, NOVEMBER 14, 1974 No. 206. VOL. LXXXI.

У СОВЄТСЬКІЙ КАТОРЗІ: ВАЛЕНТИН МОРОЗ ГОЛОДУЄ

ДЕНЬ ГОЛОДІВКИ

137

ЕКЗЕКУТИВА УККА ПРОХАЄ ПРЕЗИДЕНТА ФОРДА РЯТУВАТИ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Ню Йорк. — Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки вислала 12 листопада телеграму до президента Форда, закликаючи його вставитися за ув'язненого і голодуючого у Владимирській тюрмі в ССР українського історика Валентина Мороза. Нав'язуючи до заповідженої зустрічі президента Форда з генеральним секретарем ЦК КПСС Л. Брежнєвим, Екзекутива УККА просить Президента „інтервеніювати в справі Валентина Мороза у совєтського лідера".

У телеграмі ширше з'ясовується, на основі найновіших інформацій з Москви, ситуацію, в якій находиться ув'язнений Валентин Мороз, а в першій мірі звертається увагу на рішеність В. Мороза пополнити самогубство, якщо до кінця цього року умови його перебування у в'язниці не будуть змінені на краще і якщо не закінчаться знущання над ним з боку тюремних наглядачів, які, очевидно, діють по лінії інструкцій КГБ. В телеграмі цитується інформація академіка Сахарова, який 6 листопада передав додаткові дані про долю В. Мороза, перестерігаючи, що В. Мороз находиться перед загибеллю і що допомога для нього конечна, якщо його життя має ще бути врятоване.

„Ми апелюємо до почуття Вашої гуманности, — пише Екзекутива УККА, — до Вашого розуміння справедливости і співчуття. Ми закликаємо Вас інтервеніювати особисто у п. Брежнєва, щоб негайно звільнено Валентина Мороза, символ опору тиранії. Світова публічна опінія, як видно з голосів міжнародної преси, радіо, телебачення, вимагає справедливости і людяного трактування Валентина Мороза. Ми просимо Вас передати п. Брежнєву, що продовжування переслідування і торгурування Валентина Мороза тільки причиниться до погіршення американсько - совєтських взаємин. Від імени Українського Конгресового Комітету Америки, який репрезентує сотні тисяч американців українського походження, ми просимо Вас, Пане Президенте, прямо звернутися до п. Брежнєва в справі Валентина Мороза, враховуючи факт, що совєтський уряд, звільняючи його, може тільки здобути пошану в очах світу, доказуючи цим, що йому не цілком чужі принципи гуманности і що він також шанує основні права людини. Валентин Мороз є одиноким українським інтелектуалістом, особою, яку совєтський уряд хоче знищити тому тільки, що він є українським патріотом. Уряд З'єднаних Стейтів і американський народ тільки збільшить свій міжнародний престиж, якщо Ви, Пане Президенте, виступите в обороні основного права людини на свободу і справедливість" — сказано в листі Екзекутиви УККА до президента Форда.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ПРЕДСТАВНИКІВ ВІДДІЛІВ УККА В ЧИКАҐО

Чикаґо. — Із запланованих конференцій Відділів УККА перша відбулася в суботу, 9 листопада, в Чикаґо. В ній взяли участь представники середньо-західних Відділів УККА: Норт Дакота, Міннесота, Висконсин, Мічиґен й Ілліной. Господарем конференції був Відділ УККА в Чикаґо, що його очолює д-р Юліян Кулас. Нарадами проводив д-р Антін Жуковський з Норт Дакоти, член Екзекутиви УККА. Референтами на конференції були члени Екзекутиви: м-р Іван Базарко, екзекутивний директор, інж. Богдан Федорак, Уляна Целевич, інж. Дмитро Григорчук і д-р Антін Жуковський. Основну доповідь про „Цілі і завдання УККА" прочитав мґр І. Базарко, про зовнішні зв'язки Відділів реферували Б. Федорак і д-р А. Жуковський, про участь жіноцтва в праці УККА говорила Уляна Целевич, а про економічну підбудову УККА говорив Д. Григорчук. Д-р Ю. Кулас заторкнув питання співпраці УККА з етнічними групами.

У конференції брали участь місцеві члени Політичної Ради УККА: д-р. О. Плешкевич, інж. С. Куропась, проф. Юрій Мачук, і ветеран українського громадського життя в Чикаґо д-р Роман Смук. По доповідях відбулася широка дискусія, а також представники Відділів УККА подали звідомлення зі своєї діяльности. Виступали голови Відділів УККА: Люба Менжега з Міннеаполісу — Сейнт Пол, проф. А. Шутка від Відділу Південносхідного Мічиґену, інж. Б. Петріна від Метрополітального Відділу Детройту, проф. Р. Цебрівський з Мілвокі, і Йосип Луцик з Геммонду, Інд.

Вечором того ж дня відбулася зустріч членів Екзекутиви і представників Відділів УККА з громадянством Чикаґо з промовами та мистецькою частиною.

На нараді схвалено ряд постанов, серед яких була справа негайної допомоги Валентинові Морозові. Вирішено звернутися до всіх сенаторів і конґресменів своїх стейтів, щоб вони інтервеніювали в президента Форда в справі загроженого В. Мороза ще перед від'їздом Президента на Далекий Схід і на конференцію з Л. Брежневим у Владивостоці.

ПОЛІТВ'ЯЗНІ-УКРАЇНКИ В СОВЄТАХ ХВОРІЮТЬ, НАД УСІМИ В'ЯЗНЯМИ ВЛАДА ЗНУЩАЄТЬСЯ

Вашингтон. — Комітет Оборони Валентина Мороза у Вашингтоні оголосив запис телефонної розмови, що його представник мав наприкінці жовтня з представником руху за людські права в Москві. Розмова відбулася перед останнім розвитком подій з Валентином Морозом — зустрічі з дружиною Раїсою Мороз. Комітет довідався, що Ніна Строката, Надя Світлична й Ірина Калинець, які в одному таборі, всі мають подібну хворобу — пухлину в груді, можливо рак.

Далі представник у Москві сказав, що Ігор Калинець й Іван Світличний дуже мужньо тримаються, і що їх часто карають в таборовій тюрмі. Таборова адміністрація надзвичайно жорстоко ставиться до Олександра Фельдмана з Києва, який проходив вісім з дотеперішніх десяти місяців ув'язнення в ізоляторі. Його побили, забрали всі листи ,папери; в нього дуже захитане здоров'я.

Комітет Оборони також довідався про різні заходи і клопотання дружини Леоніда Плюща, щоб домогтися звільнення його, які не мали успіху. Цей представник у Москві закликав усіх на Заході не припиняти своїх протестів проти переслідуваних у Совєтському Союзі і писати листи до ув'язнених у тюрмах, таборах і психіятричних лікарнях, щоб там дати до відома, що про в'язнів знають і їх не забули.

Подаємо нижче повний текст цієї телефонної розмови, яка відбулася наприкінці жовтня 1974 між представником Комітету Оборони Валентина Мороза у Вашингтоні і представником руху за людські права в Москві. Представник Комітету позначено „К", а представник у Москві „М".

К — Добрий вечір!

М — Добрий вечір!

К — Вибачте ,що так пізно.

М — Так, ну — це нічого.

К — Скоріше не міг Вас дістати. Я дзвонив до Вас у суботу ... Я просив Вас, чи Ви маєте якісь нові інформації про Мороза.

М. — Про Мороза, на жаль, більше нічого не відомо ... крім того ,що тридцятого вересня була вістка про те, що його ...

К — Це все, що було?

М — Так, це все, що було.

К — А його в Москві немає? Знаєте, в Ню Йорку в Об'єднаних Націях Андрей Громико заявив, що Мороз є в Москві.

М — Можливо ,він краще знає. В нас таких ... (розмова перервана на деякий час) ... розумієте, нам довідатись майже неможливо.

К — Ну, бачите, він сказав, що він є на Луб'янці ... але ми не могли перевірити цієї інформації ... (павза)... Ви чуєте мене? ... Гелло!..

М — Так, так ...

К — Нас, мабуть перервають. Я Вас не чув ... Ви чуєте мене?.. Чи у Вас є якісь інформації про Ніну Строкату?

М — Про Ніну Строкату відомо лише, що вона далі в таборі, що її стан здоров'я поганий, що її двічі возили до міста Ростов на досліди ... Отже, це і все. В неї якась гінекологічна хвороба — і саме з цього приводу її двічі возили в Ростов. Проте, стан її здоров'я після цього не покращав ... Це все, що відомо.

К — Тут була інформація, що вона хвора на рака грудей ...

М — Ну, розумієте, рак не рак, але якась пухлина є. Що це таке, ми не знаємо. Це саме має також Надя Світлична ...

К — Чи з ними сидить теж Ірина Калинець?

М — Так, з ними є також Ірина Калинець. В них всіх — очевидно, від існуючих умов — виникли якісь гінекологічні хвороби і тому вони всі погано там почуваються.

К — Чи можна їм із закордону висилати пакунки?

М — Ви знаєте, пакунки можна висилати, але їх їм не віддають. Бачите, в нас є визначені правила — скажімо — один пакунок раз на півроку ... Розумієте?

К — Але, я думав не з продуктами.

М — Але, все ж таки є сенс посилати ... Все ж таки це є доказ того, що про них хтось турбується.

К — Так, я це розумію.

М — Листи також дуже добре присилати. Вони їх також не одержують, але все ж таки пробуйте їх посилати.

К — А, чи краще посилати просто до табору, чи на адресу до Москви?

М — Просто до табору — то це певний доказ для табору, що про них думають, знають. А додому, то домашній пакунок все ж таки одержать. Так, що можна і одне й друге пробувати. Скажімо, до табору можна писати листи, або невеликі бандеролі посилати ,а додому якийсь пакунок із звичайними речами, з проханням передати, можливо, деякі продукти ... Але в нас дуже обмежена кількість і асортимент, яку дозволяють передавати. А це все дуже важко. А якщо ,скажімо, їм не пішлють, то родина скористає. Я думаю, що є сенс посилати. Правда, звичайно, дехто з нас боїться одержувати пакунки, бо це також нераз приносить небажані наслідки. Але, все ж таки пробуйте.

К — Ми будемо пробувати.

М — Я ще хотіла Вам сказати про українського чоловіка Олександра Фельдмана.

К — Як його прізвище?

М — Фельдман.

К — О, Фельдман. Так — з Києва.

М — Так, так. Отже, вісімнадцятого жовтня була річниця з дня його арешту — рік ,як він був арештований. Впродовж цих десяти місяців, що він був у таборах, вісім місяців перебував у страшному ізоляторі — карцері — в таборовій тюрмі. Він був покараний. І внаслідок цього в нього дуже захитане здоров'я. Останні дані про нього такі. Його плянують перевезти до лікарні. Вже саме таборове начальство стурбувалось. Він мав бути перевезений до лікарні за розпорядженням адміністрації ще третього жовтня, але до вчорашнього дня нам відомо, що він все ще є в таборах, але в лікарню не був приміщений. Хібащо його, можливо,вчора відправили до лікарні — до вчорашнього дня його там не було. Крім того, що в нього злє із здоров'ям, його ще побили, про що є лист. В нього забрали всі його листи, папери, забрали особисті речі, і деякі із своїх речей він побачив на одному із ув'язнених. Під час побиття йому розбили окуляри, він дуже короткозорий, без окулярів він майже не бачить. Але, під час побиття йому розбили окуляри. Можливо, його тепер відіслали до лікарні; про це багато разів обіцялось, що ,фактично, не відомо, чи це зроблено, чи ні. Але, з певністю ніхто не знає, чи відправили його, чи ні.

К — А про Семена Глузмана — він був у Пермських лагерях? Чи є інформації про тих, що були на голодівці? Чи їх всіх перевезли до Владіміра?

М — Ні, Глузмана примі-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Надія Світлична

Ірина Стасів-Калинець

„Молитва солідарности" з політичними в'язнями в СССР

Морріставн, Н. Дж. — З ініціятиви Українського Конгресового Комітету Америки в Окрузі Морріс, тут відбудеться в неділю 24 листопада „молитва солідарности" з совєтськими політичними в'язнями. Відділ округи Морріс звернувся, як повідомляє „Стар Леджер" з 12 листопада, до всіх мешканців взяти участь у цьому зібранні у Морріставні і також зі свого боку виявити солідарність з усіми тими, які у найважчих умовах совєтського поневолення продовжують боротьбу за ідеали свободи і справедливости. „Молитва солідарности" подумана не тільки як моральна підтримка для совєтських політичних в'язнів - українців, але й політичних в'язнів всіх національностей і всіх переслідуваних в СССР за їхні переконання.

Як інформує „Стар Леджер", голова відділу УККА Зенон Онуфрик у своєму звернення заявив, що „американські українці просять всі інші етнічні групи подати імена тих нелеґально і несправедливо заарештованих, щоб про них написати у газетах, заговорити на форумі Об'єднаних Націй, дискутувати у нашому Конгресі". У своїй заяві З. Онуфрик відзначив також, що американські українці не згідні з однобічними концесіями ЗСА для СССР, вважаючи, що за всі концесії СССР має забезпечити пошанування основних прав людини, а зокрема звільнити з ув'язнення політичних в'язнів.

„Молитвою солідарности" проводитиме митрополит Української Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислав, а Українську Католицьку Церкву репрезентуватиме о. О. Панасюк. В програмі передбачено читання „Замість останнього слова" Валентина Мороза, який проводить голодівку у Владимирській тюрмі. Додатково інформують, що на зібранні виступить, правдоподібно, також недавно звільнений з ув'язнення литовець Симас Кудірка.

В Европі відбудеться черговий Конгрес КОУГЦУ

Лондон. — Президія Координаційного Осередку Українських Громадських Центральних і Крайових Установ в Европі інформує, що черговий Конгрес КОУГЦУ відбудеться в днях 14 і 15-го грудня 1974 р. в місті Аахені, Західня Німеччина. В Конгресі повинні взяти участь всі українські громадські центральні і крайові установи в Західній Европі, які є членами КОУГЦУ.

Конгрес, крім звичного порядку нарад — звітування Управи і Контрольної комісії, заслухає програмових доповідей і вибере нові керівні органи КОУГЦУ. Наради проходитимуть під кличем: „Оборона українських політичних в'язнів в СССР!. Відкриття Конгресу відбудеться в суботу, 14-го грудня, о год. 10:30 ранку.

Комітет Відділів УНС Клівлендської Округи заповідає наради

Клівленд. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Клівленді, що його очолюють інж. Іван Фур, голова, інж. Роман Возняк, секретар і Марія Федак, касир — інформує, що Відділи Клівлендської Округи відбудуть свої організаційно - інформативні наради в суботу, 16-го листопада ц. р. о год. 6-ій вечора в залі школи української католицької церкви св. Йосафата при вулиці Стейт Роуд в Пармі, Огайо. До участи в нарадах запрошується всіх урядовців і конвенційних делеґатів таких Відділів: Колумбус 18, Лорейн 50, 233 Мідлебург Гайтс 102, Акрон 180, 295, Парма 108, 112, 222, 251, 291, 334, 336, 346, 358, Клівленд 240, 328, 364 і Кентон 115. Управа Окружного Комітету запрошує також зацікавлених гостей взяти участь. В нарадах візьме участь головний організатор УНСоюзу Степан Гавриш.

Відділ УККА в Чикаґо в обороні В. Мороза

Чикаґо. — З ініціятиви управи Відділу УККА в Чикаґо місцеві церкви перевели 10 листопада збірку підписів під петиціями до всіх сенаторів і конґресменів з проханням інтервеніювати в справі В. Мороза. По закінченні збирання підписів петиції будуть передані у Вашингтоні окремим сенаторам і конґресменам.

Одночасно парафія св. Володимира і Ольги підготовляє „голодний обід", прибуток з якого призначений на допомогу потребуючим в Україні.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА МОЛОДЬ В МІННЕАПОЛІСІ ВЛАШТУВАЛА ТЕЛЕВІЗІЙНУ ПРОГРАМУ

Міннеаполіс, (М.К.). — 4 листопада ц.р. відбулася тут на телевізійній станції КТЦА-2 програма під заголовком „Українці в Америці". Нав'язуючи до близького ювілею двохсотріччя ЗСА, програму підготовила місцева Організація Української Католицької Молоді, духовним опікуном якої є місцевий парох церкви св. Константина, о. крил. д-р Степан Кнап.

У програмі взяли участь: танцювальний ансамбль молоді „Заграва" під керівництвом Мирона Павлишина і при музичному супроводі Олени Березюк, пані Андрея Грицко-Джелм, відома своїми виступами в різних телевізійних рекламах, місцевий лікар д-р Михайло Козак та професор права д-р Володимир Анастаз.

О 10-ій годині вечора, під звуки виконаної на бандурі мелодії „Реве та стогне Дніпр широкий", на телевізійному екрані появилася мапа східньої Европи з виразно визначеними кордонами України. Цю мапу виготовив Мирон Стець. Вступні пояснення подала п. Джелм, наголошуючи факт, що українці майже 100 років творять невід'ємну частину американського суспільства і за цей час вклали багато сил і таланту в розбудову цієї країни, а при тому зуміли зберегти свою ідентичність і культурні надбання своїх предків.

У дальшому ході програми д-р Козак, д-р Анастаз і пані Джелм розказували про історію і багатства України, де взяли свій початок родоводи майже двох мільйонів американців українського походження. Вони говорили про вклад українців і їх нащадків в розвиток американської науки, технології, індустрії, мистецтва і спорту, доказуючи це конкретними фактами. Цю частину програми доповнювали висвітлювані на екрані відповідні прозірки.

Програму збагатили і зробили ще більш інтересною виступи членів нашої молоді: Мая Буник, Надя й Ігор Човган, Надя і Роман Козак, Соня Крещишин, Марія Максимків, Христя і Катря Павлишин, Михайло, Анна і Тереса Попадюк, Христина і Михайлина Реймонд, Володимир, Степан, Марія, Галина і Марта Семак, Христина Тарацюк, Марія Виндик, Бет і Джім Німчук, Браян Яворський, Іван Луців, Нестор і Евген Лятвин, Леся і Андріян Стець, Юрко Тисовський, Андрій Татарин і Степан Остапюк.

Гарно виконаними танцями вони переплітали програму, надаючи їй багато імпозантности і краси. Хлопці, одягнені в гуцульські строї, відтанцювали Аркан, а пізніше, перебрані за козаків, з вервою продемонстрували Запорожський Герць. Дев'ятнадцятеро гарненьких дівчат-полтавок ніжно виконали Веснянку, а на закінчення увесь ансамбль відтанцював Гопак-Метелик. До танків приграває Тріо в складі Олени Березюк та Лінди і Отто Абрамчук.

Миле враження під час програми робила група наших наймолодших, а саме: Влодьо і Наталка Анастаз, Маркіян Стець, Андрій і Стефа Луців, Джекі Гаврищ, Касандра Яворська, Наталка і Тамара Кавецька, Таня Буник, Вікторія Кміт, Аліція Джелм і Христина Луцик. Одягнені в українські народні або гуцульські строї, ці діти демонстрували зразки нашого мистецтва — вишивки, різьбу, кераміку, писанки, тощо. Дев'ятилітня Марія Анна Кміт виконала на бандурі коротеньку музичну композицію.

Програма „Українці в Америці" це був у нас перший цього роду виступ українців на телевізії, що багато причиниться до поширення доброї інформації про наших людей, а також зробив приємне враження на своїх і чужих.

ОКРУГА УНС БАЛТІМОРУ ВІДБУЛА ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

Балтімор. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Балтіморської Округи відбув 13-го жовтня ц. р. в приміщенні кредитової кооперативи „Самопоміч" свої чергові організаційні наради. Наради відкрив довголітній голова Округи Е. Притула, привітав присутніх, між ними заступника головного предсідника УНС д-ра Івана Флиса, який репрезентував на зборах Екзекутиву.

Темою нарад Зборів були в першу чергу організаційні справи, бо члени і гості живо цікавились також це іншими справами, пов'язаними з працею Головного Уряду, зокрема новими приміщеннями УНСоюзу, борговими зобов'язаннями тощо. Багато членів, між ними д-р Гелета і Богдан Ясінський з Вашингтону відмічували, що вони направду горді, що Головний Уряд може вже сьогодні працювати в репрезентативному будинку. В загальній дискусії деякі члени, між ними предсідник 320-го Відділу Теодор Хай і секретар Відділу Іван Малко висловили свої побажання до Головної Канцелярії, яка повинна присвятити більше уваги потребам Відділів, як також до Редакції „Свободи" за неприміщення своєчасно дописів з громад, присланих урядовцями Відділів. Присутній на нарадах проф. Павло Фенчак, голова Шкільної Ради на стейт Мериленд, звернув увагу на потреби українського шкільництва в Балтіморі і окрузі. В дискусії забирали голос також інші члени, між ними голова Округи Е. Притула, який вважає, що збільшена дивіденда за членські вкладки і більша співпраця „Свободи" з Відділами улегшила б праці секретарям на місцях.

Вичерпні відповіді всім дискутантам дав д-р І Флис, який висловив рівночасно вдоволення з конструктивної критики, яку висловили члени в дискусії і яка напевно причиниться до поліпшення праці у Відділах, як також співпраці Відділів з головною канцелярією. Він закликав до пожвавлення праці Округи. пропонував зорганізувати відзначення 80-річчя УНСоюзу в Балтіморі і висловив признання Управі Окружного Комітету за організацію праці. Досі Округа виконала у 60 відсотках наложену на неї організаційну квоту.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. М. ЄРЕМІЄВА В МЕЙПЕЛВУДІ

Мейпелвуд, Н.Дж. — Управа парафії церкви св. Вознесіння при 650 Ірвінгтон евеню в Мейпелвуд, Н.Дж., інформує, що в п'ятницю, 15-го листопада ц.р. о год. 7-ій вечора в залі церкви гість з Швайцарії, відомий політичний діяч, б. секретар Центральної Ради проф. Михайло Єреміїв виголосить доповідь на тему: „Визначні жінки України". Доповідь буде ілюстрована прозірками.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Приклад для Москви

Чіле, як відомо, перебуває тепер під владою військової хунти, яка у вересні минулого року шляхом державного перевороту повалила лівий уряд президента Сальвадора Альєнде. Проти тієї хунти можна мати дуже серйозні застереження. Вона бо зліквідувала демократичну систему в цій південно-американській країні, встановила диктатуру правих кіл, нарушує громадянські права чілійців тощо. Однак, треба зазначити, що у питанні політичних в'язнів ця диктаторська хунта виявилася багато більш гуманною, ніж такі „демократичні" країни як Совєтський Союз, Куба та інші комуністичні держави. Ще 11-го вересня цього року провідник хунти генерал Авґусто Піношет Уґарте заявив, що військовий уряд дозволить на виїзд із Чіле всім політичним в'язням, „крім кількох найбільш небезпечних" і на доказ, що хунта придержиться цієї обіцянки, того самого дня був звільнений із в'язниці і відлетів до Венесуелі колишній міністер оборони Орляндо Летеліср, один із найближчих дорадників марксиста Сальвадора Альєнде. А минулого понеділка, 11-го листопада, речник хунти генерал Раул Бенавідез, міністер внутрішніх справ повторив заяву генерала Піношета Уґарте і сказав, що Міжнародний Червоний Хрест негайно одержить список з іменами перших 100 політичних в'язнів, які будуть звільнені й зможуть виїхати з Чіле. Міністер внутрішніх справ повідомив, що хунта плянує передати Червоному Хрестові додаткові списки „аж до закінчення цього процесу помилування". Генерал Бенавідез, як і раніше генерал Піношет Уґарте, закликали Совєтський Союз і Кубу, які завжди закидають чілійській хунті, що вона заперечує своїм громадянам людські права, щоб вони пішли за прикладом Чіле та звільнили своїх власних політичних в'язнів.

„Найгуманніше суспільство" — як це недавно названо Совєтський Союз в київській газеті „Культура і життя" — повинно взяти приклад з хунти та послухати її заклику щодо звільнення політичних в'язнів і випустити з концентраційних таборів, в'язниць та закладів для умовохворих Валентина Мороза, Леоніда Плюща, Юрія Шухевича та тисячі інших політичних в'язнів, не тільки українців, та дозволити їм на вільний виїзд із СССР. Проте з історії відомо, що червоні диктатори в Кремлі радо і легко „засвоюють" собі всі народовбивчі практики інших але будь-який прояв людяности до них ніколи не промовляв.

Неоправдані вимоги до ЗСА

Римська конференція для справ забезпечення населення світу харчами виявила не тільки чималі труднощі у зв'язку з фактичною нестачею харчових резерв в окремих країнах світу, але також ще може більші розбіжності в поглядах на те, як цю проблему з успіхом розв'язати. Справа в тому, що цілий ряд економічно недорозвинених країн Азії і Африки ніяк не може так наладнати виробництво харчових продуктів, щоб бодай мінімально задовольнити потреби свого все зростаючого населення. Щобільше, уряди деяких країн, включно з Індією і Пакістаном, не спроможні ефективно використати технічної і фінансової допомоги промислових країн, щоб збільшити виробництво харчових продуктів. З другого боку, СССР і країни совєтського бльоку не виходять із сільськогосподарської кризи, причиною якої від десятків років є намагання совєтського режиму достосувати сільське господарство до марксистської теорії, очевидно з катастрофальними наслідками. Замість мати в себе, як це було до часу встановлення совєтської системи чи контролі у Східній Европі, надвишку хліба й інших харчових продуктів, СССР й інші країни совєтського бльоку мусять у великій кількості імпортувати зерно і харчові продукти із західніх держав.

Країни, наражені на голод, знайшли на світовій конференції в Римі відносно легкий „вихід", поставивши вимогу, щоб ЗСА забезпечили їх потрібними харчами. Очевидно, ні одна з цих країн не звернулася за такою допомогою до СССР, уряд якого постійно чваниться „перевиконаними" плянами на відтинку виробництва харчових продуктів і цілком замовчує факт, що СССР купує у великій кількості зерно і корми в ЗСА і Канаді. Взагалі, совєтська делеґація на цій конференції намагається займати позицію „тихше води, нижче трави", нагло забувши свої великодержавницькі аспірації, „перевагу соціялістичної системи" тощо, пляново заграваючи так, щоб приневолити ЗСА черговий раз нести ввесь тягар відповідальности за забезпечення інших країн харчами.

Це саме стосується країн арабського бльоку, які є експортерами нафти і які нафтовою політикою довели до затяжної економічної кризи на Заході, в тому також і в ЗСА, від яких домагаються тепер допомоги. Сьогодні арабські шейки й еміри не знають, що їм робити з надміром грошей, але не вони і не СССР, а ЗСА і американське населення має дбати за порятунок для цілого світу і виключно коштом американського платника податків мають діставати допомогу навіть і ті держави, які ведуть відверто протиамериканську політику.

На жаль, хоч в ЗСА вже поволі починають усвідомлювати собі безпідставність всяких вимог з боку СССР і т. зв. недорозвинених країн, то все таки не витягається з того належних висновків. Найвищий час, щоб американський Уряд виразно став на позиціях максимального використання у зовнішній політиці наявних в нього фінансових, матеріяльних і технологічних засобів. Якщо вже навіть арабські шейки і еміри навчилися використовувати нафту як ефективну зброю, то так само ЗСА можуть використати свою перевагу на будь-якому відтинку як зброю у змаганні за власні інтереси і перестати зважати на неоправдані вимоги інших.

Страйк вуглекопів може потривати три тижні

Вашингтон. — З огляду на те, що далі існують великі розбіжності між становищами вугільної індустрії та робітничою профспілкою „Юнайтед Майн Воркерс", страйк 120,000 вуглекопів, який офіційно розпочався у вівторок, 12 листопада, може потривати три тижні, або й довше. Якщо б договір відносно нового 3-річного робітничого контракту був заключений минулого „вікенду" то страйк закінчився б 25 листопада, а тепер виглядає, що він потриває до початку грудня. Таким чином постачання електричної енерґії та продукція сталі зменшаться ще більше, ніж передбачувалося. Хоча вуглекопи вийшли вже на страйк, то переговори між представниками вугільної індустрії та речниками профспілки продовжуються.

30-РІЧЧЯ „УКРАЇНСЬКОГО КВАРТАЛЬНИКА"

(1944-1974)

З кінцем жовтня 1974 р. Редакційна Колеґія „Українського Квартальника" видала заклик до співробітників, передплатників і читачів, запрошуючи їх до участи в ювілейній науковій конференції в Українському Інституті Америки та ювілейному бенкеті в готелі „Комодор", що відбудуться в суботу 7-го грудня 1974 року.

В заклику, який підписали д-р Володимир Душник, редактор: проф. Лев Е. Добрянський, голова, д-р Матвій Стахів та ред. Антін Драган — члени Редакційної Колеґії, сказано:

Цього місяця „Український Квартальник" досягнув 30 років свого існування. Заснований Українським Конґресовим Комітетом Америки в 1944 р. в останній стадії Другої світової війни, наш журнал став широко відомою та впливовою інституцією.

Від початку свого існування в Ню Йорку, „Український Квартальник" випустив 120 поодиноких чисел, в загальній кількості 274,000 копій. Сотки українських, американських, канадських, европейських, південноамериканських та азійських науковців і спеціялістів в кожній ділянці людського знання знайшли в „Українському Квартальнику" доступний та авторитетний форум для ширення знання та інформацій по цілому світі. Журнал доходить до 62 держав світу.

В часі свого заснування головним завданням „Українського Квартальника" було заперечення шляхом правди та наукового підходу російської совєтської пропаганди відносно історії та культурного й політичного розвитку українського народу, як теж голосити його законні змагання до волі та державницького життя. Це завдання остає незмінним і тепер. Однак ширина та глибина журналу зростали постійно завдяки співробітникам, яких журнал з'єднав, та його сприйняттю в цілому світі. За час 30-літнього існування „Український Квартальник" здобув міжнародну репутацію, компетенцію та безчасовість у своїх статтях, редакційних коментарях, абстрактах та рецензіях книжок, що відносяться до політичного, суспільного, економічного та культурного рухів і проблем народів, що живуть на евразійському обширі.

Хоча у своєму трактуванні Середньої й Східньої Европи „Український Квартальник" звертає особливу увагу на Україну, його редакційні перспективи охоплюють також поневолені народи в Совєтському Союзі та його периферійної імперії. Справа волі не обмежується до України; висуваючи справу України, журнал також піддержує справу визволення взагалі. „Квартальник" отже, став інтелектуальним джерелом, важливим для всіх, що визнають принципи людської гідности та волі для всіх народів і людини, без огляду на расу віровизнання та національне походження.

Поміж передплатниками та читачами журналу є державні мужі, науковці, студенти, журналісти та політичні аналісти в цілому світі. „Квартальника" цитують світові енциклопедії, журнали та підручники історії. Журнал безнастанно атакувала та атакує комуністична преса в Україні і в СССР, а Чехословацька Академія Наук у Празі зарахувала „Український Квартальник" та УККА до 12-ти найбільш відомих в Америці осередків „кремлінології". Офіційний орган цієї Академії, „Слованске Преглед" (ч. 3, 1966 р.) зачислив „Український Квартальник" та УККА до таких відомих інституцій, як Гувер Інституція, Дослідний Інститут закордонної політики при Пенсильвенському університеті, Російські Дослідчі Інститути в Колюмбії та Гарварді, Організація РАНД, Рада для зовнішніх зв'язків та інші.

З нагоди 30-річчя заснування „Українського Квартальника", Редакційна Колеґія, у співпраці з Екзекутивою Українського Конґресового Комітету Америки, плянує відзначити цю річницю в суботу 7-го грудня 1974 року:

а) Одноденною науковою конференцією в Українському Інституті Америки, при 2 Іст 79-та вулиця;

б) Ювілейним бенкетом в готелі „Комодор".

В конференції візьме участь 11 українських, американських і канадських науковців, які виголосять доповіді на теми, зв'язані з Україною, Східньою Европою та СССР. Всі доповіді будуть опісля друковані в „Українському Квартальнику або вийдуть друком в окремому збірнику.

З огляду на значення цієї події, звертаємося до наших співробітників, передплатників і читачів із закликом скласти свої пожертви на Ювілейний Фонд „Українського Квартальника" як допомогу у виданні цих доповідей. Видрукування їх буде постійною частиною історії „Українського Квартальника" та його зусиль в ширенні знання, освідомлення та свободи.

Закликаючи до матеріяльної допомоги, піддержуємо почесну традицію „Квартальника". Наш журнал ніколи не одержав жадних субсидій від федеральних чи стейтових приділень, або від будь - якої фундації чи виховної інституції. Журнал виходив та виходить далі виключно завдяки великій жертвенній та добрій волі американських українців, бо він є їх голосом, і їх голосом виключно.

Значна частина доповідей буде відноситися до українських справ. В Україні така героїчна людина як Валентин Мороз мусить голодувати, щоб його почув світ. Тут, право вільної преси є нашим невід'ємним правом.

Просимо Вас допомогти нам і Україні. Всі Ваші пожертви є звільнені від податків.

Ukrainian Congress Committee of America, Inc.
Quarterly Anniversary Fund
302 West 13th Street
New York, N.Y. 10014

В. Левенець

НАПЕРЕДОДНІ З'ЇЗДУ СУМА

Між питаннями, які турбують під сучасну пору українське суспільство, а особливо провідний актив нашого зорганізованого життя на поселеннях, є питання молоді і поповнення членських рядів існуючих суспільно - громадських і політичних організацій молодим членством. Цього питання ми й досі не зуміли позитивно розв'язати, помимо намагань з боку старших. Нічого дивного, бо поза малими вийнятками, ми замало присвячували уваги проблемам молоді, а дехто навіть твердив, що старшим не слід мішатися до справ молоді, яка, мовляв, найкраще знає, що для неї найкраще.

Спілка Української Молоді в цілому і її Крайова Управа в Америці діяла якраз в протилежному напрямку. Знаючи про те, що уподовж нашої історії ідеалізм був для молоді притаманним світоглядовим явищем, останнім доказом чого можуть послужити борці в Україні сьогодні, які у страшних умовинах терору не перестають змагатися за національну гідність і за свободу українського народу — керівництво Спілки Української Молоді намагалося дати молоді тверді основи суспільного і національного прив'язання, в першу чергу до своєї власної організації, як також до зорганізованого українського життя в цілому. Преса СУМ-у постійно наголошувала, що охоплена виховною системою з чітким національним ідеалом, з виробленим життєвим стилем і здоровим світоглядом молода людина раніше чи пізніше знайде своє належне місце в суспільстві, до якого належить. Сьогодні виховані в СУМ-і інтеліґентні і віддані українській справі молоді люди, працюють корисно у виховній системі Спілки, защеплюючи моральні, етичні і суспільно - національні ідеали своїм молодшим друзям. Інші знову включилися в ряди студентських товариств, громадських і політичних організацій чи професійних об'єднань.

Відновлення діяльности Спілки Української Молоді на еміграції треба вважати одним з багатьох осягів нашої спільноти. Двадцять п'ять-річна корисна дія Спілки на американському терені під кожним оглядом себе виправдала, створюючи для багатьох тисяч зорганізованої в СУМА молоді корисні передумови виховання і національного росту. Відпочинкові оселі, на яких рік-річно відпочиває кілька тисяч української молоді, злети, здвиги, пописи з предметів українознавства, спортова активність багатьох команд і груп різнородного спорту, не враховуючи реґулярних гурткових зайнять й існування самодіяльних чи навіть на півпрофесійних мистецьких ансамблів, які пропаґують українську культуру серед українців і їх співгромадян. — це тільки частинка здобутків Спілки. Можна бо і треба б говорити ще про цілий ряд корисних видань, які появилися завдяки СУМА, про систематичну появу солідно опрацьованих виховних матеріялів, які масово розсилаються до поодиноких Осередків і навіть до інших крайових управ і Европі і Південній Америці чепурно видані таборов програми з практичними порадами тощо.

Правда, проти цілої української діяспори, а молоді зокрема, стоять природні і соціологічні закони, які діють з великою силою, наносячи нам все нових й нових ударів; нас підриває процес денаціоналізації, але на основі досвіду минувшини нашої нації, яка постійно змагається за свою волю, знаємо, що не було ще такої сили, яка могла б нас поглотити. Українську молодь, яка сьогодні виступає в обороні ідеалу правди, в обороні сучасних борців в Україні, що їх Москва терором хоче змусити до мовчанки, вже нікому не вдасться заманути фальшивими гаслами чи вманеврувати на шляхи ідейної безпринциповости.

Треба, очевидно, погодитись з деякою вимогою молодшого покоління, яке каже, що наша дійсність не дуже то добра, що її треба поправляти, відповідно корегувати чи навіть змінити. Творчій молоді, головно тій, яка працею й інтелектом, участю в усіх галузях молодечого, студентського, громадського, культурного і політичного життя старається здобути для себе місце — належиться більший голос. Цього явища не можна вже сьогодні іґнорувати, якщо не хочемо піддатися процесам всихання.

Повільний процес передавання естафети старшим поколінням молодшому давно вже був застосований в Спілці Української Молоді, і тому немає фактично в Спілці „щілини поколінь" і т. зв. „латання дір" яке на довшу мету не може принести позитивної і задовільної розв'язки. Організації з такою практикою в більшості чисельно корчаться і обмежують свою діяльність до плекання народного фольклору і уряджування пікніків. Пов'язування праці і надбань ґенерацій — єдина запорука довготривалости і ефектовної дії кожної організації.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ПОЛТАВУ, ГОРНОВОГО... І „СПОМИНИ" ШУМУКА

Деякі твердження у статті О. Зінкевича „За який останній обов'язок націоналістичної ґенерації?" („Свобода", 25-го жовтня) викликають серйозні застереження. Так, наприклад, п. Зінкевич ставить міцно оспорюваного тепер Д. Шумука та його „спомини" побіч... двох видатних публіцистів ОУН і УПА на рідних землях, побіч П. Полтави та О. Горнового. Для кожного, хто познайомлений з писаннями Полтави і Горнового, постає питання: що це, тотальне незнання творчости тих двох авторів, наївність, впроваджування в блуд читачів, зокрема читачів молодшого віку, чи усе разом?

П. Полтава і О. Горновий, які згинули в боротьбі з большевиками, були на переломі 1940-их і 50-их років провідними постатями організованого українського визвольного руху і співтворцями ревідованих на III Великому Надзвичайному Зборі ОУН у серпні 1943 року програмових позицій ОУН. Відомо, що під впливом модних у 30-их роках політичних течій і режимів у деяких країнах Заходу, в політичне мислення українського народу, зокрема ОУН, продісталися елементи інтеґрального націоналізму. В перших днях війни показалось, що вони проби життя не витримали, і їх тодішня ОУН на згаданому Зборі відкинула, привернувши у у свою програму традиційні для української політичної думки, дореволюційної і революційної доби, принципи політичної та соціяльної демократії, справедливого міжнародного ладу. Ті елементи лягли в основу політичної філософії також УПА і УГВР, вони широко викладені в публіцистиці Полтави і Горнового.

Власне якраз Полтава писав вже після війни, що „Програма ОУН, прийнята III НВЗ ОУН, включає в себе всі найсучасніші, найпередовіші здобутки як людської думки, так і практики народів у всіх майже галузях: політичній, суспільній, економічній, культурній. Вона дає концепцію справді справедливого, справді проґресивного міжнародного і внутрішнього політичного і суспільно - економічного ладу". (див. П. Полтава, збірник підпільних писань, ст. 172). Що ж тоді має спільного з Полтавою „Шумук", для якого постанови III НВЗбору так і „залишилися" тоталістичними?

Відомо теж, що Полтава і Горновий були речниками революційної боротьби. Полтава присвятив цілий есей питанням організації революції в СРСР п. н. „Наша основна мета та революція в СРСР як один із шляхів до неї", в якому він, між іншим, писав, що боротьбу за українську самостійну державу „треба розуміти як підпільну і масову революційну протибольшевицьку боротьбу...", а в серпні 1950 р. він ще раз стверджував у листі до „Голосу Америки", що „підпільна і партизанська боротьба в умовах Совєтського Союзу є єдиноможливою формою політичної протирежимної боротьби взагалі..."

Знову ж про внутрішнє становище в ОУН Полтава писав дуже виразно, що: „Якщо б в ОУН не зобов'язувала сувора дисципліна, якщо б накази провідників не мусіли бути безумовно виконувані, вона не могла б навіть і мріяти про якийнебудь успіх у своїй важкій боротьбі з озброєним від стіп до голови окупантом" (ст. 159).

Що ж це все тоді має спільного з якоюсь дивною, не стільки анахро - нігілістичною як якоюсь толстовсько - утопійною, „концепцією" непротиставлення такому злу, як большевицький режим, що його висуває „Шумук"?

Переміни в організованому націоналістичному русі, що сталися під час війни, документально потверджені також західніми дослідниками, які вивчали історію ОУН і УПА чи плятформу УГВР. Заперечувати їх сьогодні — антиісторично. І не була це тільки теорія, але й практика, про що також свідчать чужинці.

А як виглядає ОУН і УПА у дзеркалі „споминів" Шумука? Вони майже „фашистські" організації. Шумук йде так далеко, що порівнює український націоналізм до большевизму і уважає їх однаково ганебними. Правда, критикувати визвольний рух можна і треба, бо ж не все в ньому було тільки добре. Але автор „споминів" переступає навіть далеко посунені межі пристойности, що важливіше, історичної правди. Його „спомини" — наскрізь антиісторичні. Ще більше лихо в тому, що п. Зінкевич і керований ним „Смолоскип" поручає ті „спомини" як дороговказ для українців.

Вражає ще таке. У „споминах" Шумука майже усі провідні українські націоналісти, колишні ОУН і УПА, це або кар'єристи, або люди сумної поведінки в умовах ув'язнення в совєтських концтаборах чи тюрмах. Дивним дивом таке погане свідчення про них виходить від українця в час, коли такі чужинці як д-р Шольмер, Шіфрів, Радиґін і інші про них висловлюються з найбільшою пошаною.

Репутація „споминів" Шумука сьогодні в публічній опінії доволі підірвана. Підірвана і репутація „Смолоскипу". Якщо п. Зінкевич хотів її рятувати, то він це зробив у спосіб, що його виправдати аж ніяк не можна. З легкої руки притуливши до Шумука Полтаву і Горнового, п. Зінкевич, не менше самого автора „споминів", фальшує історичну правду і дезінформує українського й зрештою, і неукраїнського читача.

Ще одне. Прізвища Полтави і Горнового відомі в українському політичному світі понад чверть сторіччя. О. Зінкевич відкрив їх щойно сьогодні.

Роман Купчинський
Ню Йорк

Проф. д-р Олексадер Архімович

У 80-ЛІТТЯ ЖИТТЯ ПРОФ. Д-РА МИКОЛИ ЗАЙЦЕВА

2

Всі ці праці можна поділити на такі групи:

I. Хемія та аналіза, II. Методи виробництва, опрацьовані (частково патентовані) проф. Зайцевим та уведені ним до промислового виробництва, III. Студії дослідчої праці та промислу в сучасній Україні, IV. Група піонерської праці проф. М. Зайцева в галузі застосування каталізаторів плятинової групи металів (Pt, Pd, Rh, Ru; Ir, Ds) в товщевій індусторії, V.Решта публікацій і патентів поза названі групи.

Подаю кілька найважливіжих праць з кожної з цих груп:

Ад I.: 1. Розділення твердих масних кислот від рідких (українське з чеським резюме). Подєбради 1929.

2. Визначення ступеня гіркнення масла (чеськ. з франц. резюме).

3. До питання уніфікації методів визначення загальн. товщу в милі (укр.), Львів 1934.

4. Проблема гіркнення і темніння мила (ім.), Авґсбурґ 1940.

5. Фабрична контроля олійности макухи (нім.), Авґсбурґ 1940.

6. Вибір гідрогенізованих олій та їх вплив на консистенцію марґарину (нім.), Авґсбурґ 1948.

7. Питання диференції йодових чисел кокосової олії та масних кислот, виділених із „сопштоку" при рафінації цієї олії (англ.), Чикаго 1956.

У цій проблемі проф. Зайцев був одним з ініціяторів дискусії між спеціялістами хемії товщів з ЗСА, Німеччини, Італії і Голляндії.

8. Застосування нових метод, зокрема каталізму в хемічній індустрії (укр. з нім. резюме), Мюнхен 1957.

9. Хемічні процеси при рафінації товщів в аспекті здоровельному та смаковому (укр. з англ. резюме). Ню Йорк 1964.

10. Визначення масної кислоти в бета-позиції в тригліцеридах (англ.). Мюнхен 1969.

Ад II. 11. Метод виробу дієтичного сойового борошна з 60% протеїнів (чеськ. патент) Прага 1936-1941.

12. Мідно-нікльовий каталізатор для гідрогенізації олії. Німецький патент. Беллін 1940-1954.

З цим каталізатором було гідрогенізовано протягом 5 років приб. 18.000 тон олії для марґарину.

13. Метод виробу штучного меду на базі інвертного цукру. Чеськ. 1942. Цим методом було продуковано прибл. 10.000 тон штучного меду річно.

14. Фосфоліпіди. (Нім.) Гільдесгайм 1948. Метод одержання та очищення лецитину.

15. Новий каталізатор для гідрогенізації олії та його вживання в індустрії. (Укр. з нім. та англ. резюме). Реґенсбурґ 1948.

16. Синтеза діяцетилю. (Англ.). Ню Йорк 1954.

Ад III. 17. Олійна та оліїпереоблююча індустрія України. (Нім.), Берлін 1943.

18. Енерґетика України в аспекті світового енерґетичного господарства. (Укр. з англ. резюме). Ню Йорк 1955.

19. Технічні дослідчі інститути України. (Укр. з англ. резюме). Ню Йорк 1957.

20. Сучасна хемічна індустрія України. (Укр.) Ню Йорк 1968.

21. Дискусія про деякі дати з індустрії України. (Укр.) Ню Йорк 1968.

22. Дослідча праця в галузі точних наук в сучасній Україні. (Укр. з англ. резюме). Мюнхен 1973.

Ад. IV. В цій групі праць з названих вгорі 6 каталітичних металів — паладіум є найпридатнішим для гідрогенізації етиленового в'язання ненасичених масних кислот. Проф. Зайцев докладними студіями встановив, що Pd є найактивніший і найбільш селективний для реакції гідрогенізації масних олій. Разом з цим, вживання Pd — каталізатору супроводжується утвореними найбільшої кількости транс-ізомерів, що деколи є бажаним явищем, а деколи, навпаки, є невигідним. Але ця побічна реакція може бути зменшена вживанням спеціяльного Pd каталізатору, опатентованого проф. Зайцевим.

У той же час палядіюм є найдешевший зі всіх металів плятинової групи.

Нижче подаємо головніші з праць цієї групи, що в цілому мають опрацьовані більшість методів виготовлення в лябораторії, на малому фабричному устаткуванні (pilot-plant) і частково у фабричному маштабі різних продуктів товщевої індустрії, як поживних так і технічних. Це є:

23. Гідрогенізація рицинової олії (насичення тільки подвійних в'язань, а не ОН груп) для одержання продукту з темп. топл. 70°. (Англ.) Чикаґо 1958.

24. Гідрогенізація китового трану. (Нім.) Мюнстер і. В. 1958.

25. Деактивізація Pd — каталізатору під час гідрогенізації олії. (Англ.) Ню Йорк 1958.

26. Гідрогенізація для „шортенінгу". (Англ.) Чикаґо 1960.

27. Приготовлення „шортенінгу". (Англ.) Чикаґо 1960.

28. Гідрогенізація продуктів тальової індустрії. (Англ.) Чикаґо 1960.

(Закінчення на стор. 7-ій)

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО МИНУЛЕ — ДУМАЙМО ПРО МАЙБУТНЄ!

ПРОТОКОЛ

28-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Marriott Motor Hotel, Philadelphia, Pa. в тижні від понеділка, 20-го травня 1974 року.

(9)

(Продовження звіту гол. конролера Івана Геврика)

Брав участь і репрезентував УНС на похороні Митрополита Іларіона. Брав участь в Крайовому З'їзді УНО і Стрілецької Громади та виголосив привіт від УНС. Репрезентував УНС на Конвенції МУНО. Репрезентував УНС на Бенкеті в 40-річчя Визвольного Фонду. Брав участь у відкритті Осередку Культури й Освіти у Вінніпеґу.

Брав участь і репрезентував УНС на Бенкеті в пошану Владики В. Величковського. При нагоді контролі в Ню Йорку репрезентував УНС в святкуваннях50-річчя УТГІ в Ню Йорку. Брав участь в прийнятті Кардинала Й. Сліпого. Брав участь в Архиєрейських похоронах Єпескопа В. Величковського. Брав участь у Конференції КУК, в Саскатуні, в З'їзді УНО Західньої Канади і виголосив привіт від УНС, на святі Героїв, яке влаштувалаЛіга Визволення України, в святкуваннях 25-річчя СУМ у Вінніпеґу, в Світовому Конґресі Вільних Українців, у відкритті нового будинку УНСоюзу.

Крім основної союзової праці, якій я присвячую найбільше часу, на протязі від минулої каденції дотепер, я — член Контрольної Комісії Осередку Культури і Освіти, голова Ветеранських Організацій міста Вінніпеґу, голова Української Стрілецької Громади, член Контрольної Комісії Президії УНО Канади, заступник голови УНО у Вінніпеґу, член НТШ в Канаді і представник того Т-ва до Президії КУК, член Клюбу Українських Бизнесменів і Професіоналістів, як також член парафії катедри свв. Володимира і Ольги.

Рекомендації

1. Заанґажувати молоді сили до організаційної праці на пості інструкторів, організаторів і секретарів.

2. Збільшити винагороди секретарям, бо вони ж найбільше організують членів.

3. Звернути більшу увагу на студіюючу молодь, створити студійний фонд, з якого б можна уділювати стипендії.

4. Знайти приміщення на Канадську Канцелярію, відновити її згідно з резолюцією 27-ої Конвенції з її директором Б. Зоричом.

5. Збільшити дивіденди членству та доказати ділом, що УНС це братська організація покликана служити членству і народові.

6. Залишити в Канаді тільки одного обласного організатора, ана терен Канади приділити окремих постійних організаторів, щоб кожний відповідав за свій терен. Ними керував би голоа Канадської Канцелярії, в порозумінні з членами канадської репрезентації обраними на Конвенції.

7. Упорядкувати уділювання мортґеджових позичок. Цією справою повинна займатися Канадська Канцелярія у порозумінні з Екзекутивою.

8. Збільшити активність головних урядовців та зробити їх співвідповідальними за стан їхніх Округ і Відділів.

9. Приналежність УНС до КУК в Канаді нарівні з іншими великими організаціями в КУК мусить бути полагоджена.

10. Провірювати винагороди за „терм іншуренс", які в порівнянні з іншими забезпеченевими організаціями — задорогі.

Кінчаючи свій звіт певними заввагами, бажаю добра, росту і поширення УНСоюзу.

Звіт головного контролера Івана Винника

Обраний на 27-ій Конвенції Українського Народного Союзу в травні 1970 р., щойно в липні, згідно із статутом, перебрав обов'язки того відповідального уряду.

Цей короткий час використав на докладне обзнайомлення із Союзовою працею з точки зору члена Головного Уряду. Зокрема як головний контролер познайомився з фінансово - господарською діяльністю найбільшої української установи у вільному світі.

В днях від 18 до 20 вересня 1970 р. відбулися надзвичайні наради Головного Уряду з грограмою пляну праці на біжучі чотири роки. На цих нарадах вибрано відповідні Комісії та намічено ряд рекомендацій для пожвавлення праці в дальшому рості Українського Народного Союзу.

Як заступник голови Контрольної Комісії брав участь в річних і піврічних провірках діяльности: 15 - 17 вересня 1970 р., 5 - 10 квітня 1971 р., 9 - 14 серпня 1971 р., 20 - 25 березня 1972 р., 25 - 27 вересня 1972 р., 14 - 20 квітня 1973 р., 15 - 21 вересня 1973 р., і 6 - 12 квітня 1974 р.

Як голова фінансово - господарської комісії, разом з членами цієї комісії підготовив преліминарі бюджету на роки: 1970, 1971, 1972, 1973, які були схвалені на річних нарадах Головного Уряду в місяці травні 1971, 1972 і 1973 роках. Відбуто 6 засідань фінансово - господарської Комісії.

Як член Комісії Союзівки брав участь в річних засіданнях цієї Комісії. Окреме засідання Союзівки відбуто в днях 25 - 26 серпня 1973 р. На цьому засіданні порушено ряд справ, зв'язаних з дальшою розбудовою Союзівки, як ремонти, спортові площі, гаражі, корти тенісові. В новій каденції переведено каналізацію, у великій залі запроваджено холодільну систему, відремонтовано будинок „Одеса" на шість кімнат коштом 20,000.00 долярів. Обговорено справу мистецьких програм і курсів українознавства.

Як представник Головного Уряду брав участь в Конвенціях Братських Союзів стейту Ню Йорк: 18 березня 1971 р., 16 березня 1972 р., 22 березня 1973 р., і 21 березня 1974 р.

З льокальної союзової праці слід подати, що брав участь: в звичайних загальних зборах Окружного Комітету Ню Йорку й околиці в 1970, 1971, 1972, 1973 і 1974 р.

В організаційних зборах Нюйорської Округи в справі пожвавлення праці.

В звичайних загальних зборах 5-го Відділу УНС ім. св. Миколая в Асторії, 194-го Відділу УНС „Свобода" в Ню Йорку, 86-го Відділу УНС в Ню Йорку.

В дні 10 листопада 1973 брав участь, як почесний гість на 50-ти літнім ювілею Братства св. Миколая 293 Відділу УНС в Брукліні.

В травні 1972 Головний Уряд рішив доповнити Дирекцію Української Національної Корпорації ще двома членами: по одному від Контрольної Комісії і Головної Ради. Контрольна Комісія делеґувала мене до згаданої Корпорації будови нового дому. Відбуто два засідання Дирекції.

В дні 22 лютого 1974 р. взяв участь в посвяченні і відкритті новозбудованого Дому.

Разом з представниками центральних організацій і Відділів Українського Народного Союзу великого Ню Йорку взяв участь в поминках, влаштованих Окружним Комітетом в 10-річчя трагічної смерти головного предсідника УНС, Президента Українського Конґресового Комітету Америки сл.п. Дмитра Галичина, брак якого відчуває ще сьогодні не тільки союзова родина, але й ціла українська громада. На цих поминках я мав слово.

3 грудня 1972 р. як представник Головного Уряду взяв участь в бенкеті для відзначення 25-річчя священства Високопреподобного Протоігумена американської провінції О.О. Василіян, о. Патрикія Пащака.

В роках: 1971, 1972, 1973 і 1974 заступав Український Народний Союз на звичайних загальних зборах Українського Народного Дому, в якому УНС має 30 уділів, та дав мортґедж.

На цих зборах, нарадах, бенкетах виступав з відповідними інформаціями про Український Народний Союз.

Визнаючи потребу ширшої праці серед української громади, поза союзовими обов'язками в звітовому часі займав відповідні пости в суспільно - громадських організаціях:

Голова Контрольної Комісії Українського Конґресового Комітету Америки,

Голова Контрольної Комісії Головної Управи Організації Оборони Чотирьох Свобід України.

Член Екзекутиви і Наукової Ради Фонду Катедр Українознавчих студій при Гарвардському Університеті.

Голова Ради Директорів Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку.

Член Дирекції-касир Українського Народного Дому в Ню Йорку і

Член Комітету-касир будови нової церкви св. Юра в Ню Йорку.

Незалежно від цих обов'язків, стараюся знайти вільний час для союзової праці і сподіюся, що із збільшеним досвідом зможу присвятити більше часу як досі, та тим самим причинитися до росту цієї найбільшої української установи у вільному світі.

Ню Йорк, 30 квітня 1974 р.

Іван Винник
Контролер УНС

Фінансовий стан новозбудованого Дому в оцінці підписаного контролера на день контролі 10 квітня 1974 р. представляється слідуючо:

ПРИХОДИ:
Чинш Банку за три поверхи: 452,000 до 31. XII. 1974 р.
Чинш одного поверху Сусп. Забезп.: 92,000 до 31. XII. 1974
Разом: приходи: 543.000 дол.

ВИДАТКИ:
Адміністрація Дому, податки, асекурація, світло, опал і т. п. — 170,000 дол.
Відсотки від 12,000.000 — 9% — 1,080.000 дол.
Амортизація будинку 2% — 240,000 дол.
РАЗОМ: видатки по кінець 1974 р.: 1,410.000. дол.

Щоби покрити конечні видатки в сумі 867,000 по кінець 1974 року, Дирекція Корпорації повинна винаймити щонайменше від 5 до 6 поверхів.

На засіданнях Головного Уряду і в часі контролі, Контрольна Комісія звертала увагу на будову Дому та на збільшення будови до 15 поверхів, що 15-ти поверховий будинок буде тяжко заповнити, однак Предсідник запевняв, що в тій ділянці він працює 35 років і що він вже під цю пору, т.є. в 1972 р. на Річному засіданні в місяці травні майже має кандидатів, з якими є в контакті на 9 поверхів.

Контрольна Комісія запропонувала Екзекутиві випустити уділи по 100, 500 і 1,000 долярів на 7%. В той спосіб можна було оминути позичок по американських банках. Цю ідею повторено на засіданні Екзекутиви Корпорації Дому і її попирав член Екзекутиви проф. Тарас Шмаґала. Порушено справу резерви на поверх 10,000.000, яку можна-би у відповідній формі повернути членам, з тим, що вони стають членами - уділовцями Корпорації. Одним словом, треба знайти таку розв'язку, щоби якнайскорше позбутися відсотків, які кожного року будуть виносити понад 1,000.000 дол. Кошти Дому будуть зростати, бо фактично будова Дому ще незакінчена і будівничий має ще деякі претенсії.

До свого друкованого звіту мґр Іван Винник, член Головної Контрольної Комісії додав усно декілька завваг.

Звітодавець вказав на його друкований звіт зазначуючи, що надрукований звіт, який ред. Драган поменшив і треба мати велике побільшаюче скло, щоб його відчитати, подає додатково в скороченні наступні цифри:

За чотири роки вплинуло до каси УНСоюзу	$ 31,528,200.67
Перебрано готівку з дня 1 січня 1970	174,299.55
УНСоюз диспонував сумою	$ 31,702,500.22
Виплачено	31,373,202.25
Залишилась готівка на день 31 грудня 1973 р.	$ 329,297.97

Готівка вміщена в банках.

Приходів ми мали	$ 22,128,846.74
Видатки	18,795,376.46
Надвишка	$ 3,333,470.28
Активи	$ 38,811,358.43
Пасиви (зобов'язання)	28,116,054.60
Резерва	$ 10,695,303.83

Бюджет:

Ми почали працювати на підставі преліминаря бюджету схваленого на річних зборах Головного Уряду.

Преліміновано (в приходах)	$ 21,887,000.00
Вплинуло	22,128,846.74
Осягнено більше на	$ 241,846.74 = 101%
Видатки (в бюджеті передбачувано)	$ 19,577,050.00
Виплачено (менше, як пляновано)	18,795,376.46
Видано менше	$ 781,673.54 = 96%

Тільки у видатках на кошти репрезентації переступлено преліміновану суму (сторінка 26). Для порівняння подає ,що в роках 1966-69 приходи були: $19,479,915.52, а коли їх порівняти до теперішніх то на $2,648,931.22 приходи збільшилися (11.35%).

До сторінки 26 — звіту предсідника УНСоюзу має такі доповнення:

Приходи з нового дому:

Банк Джерзі Сити (винайм на 15 років) річно по	$451,200.00
Федеральний уряд (винайм на 5 років) річно по	91,822.00
Разом прихід:	$ 543,022.00
Рахунок коштів завідування	$ 180,000.00
Прихід перед заплаченням податків і відсотків	+ 363,022.00
Але до того треба ще додати відсотки у висоті	
9% від позики на дім в сумі $12,000.00	— 1,080,000.00
Амортизацію дому 2%	— 240,000.00
Податки 15% від $ 543,022.00	— 81,450.00
це у висліді дасть страту річно	$ 1,038,428.00

Крім того ще не полагоджена справа претенсії контрактора $ 1,200,000.00. Мабуть справа претенсії контрактора опиниться в полюбовнім (роз'смчім) суді й треба припускати, що в найкращому випадку суму цю можна буде зменшити на половину. В справі контракту, (будови дому), зауважує, що в контракті були люки так, що Контрольна Комісія покликала була комісію для розгляду: д-р Чопик, д-р Футей, проф. Телюк, Юрик, і архітекти. Згадує, що була ухвала будувати дім на 8 поверхів — тому беручи повище закінчує свій звіт словами: „Предсідник є в біді". Так виходить на підставі його аналізи, а якщо предсідник його переконає арґументуючи це цифрами, то звітодавець буде щасливий, що стан змінився на краще, але наразі є такий, як він представив.

Звіт головного контролера Богдана Гнатюка

Довгі роки праці у 151-ім Відділі УНСоюзу у Філядельфії, а тепер чотири роки в Контрольній Комісії УНСоюзу дали мені змогу зробити цілий ряд завважень, з якими хочу поділитися з учасниками цієї 28-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу. Метою моєю, як і нас усіх тут, є причинитися до зросту УНСоюзу, до зміцнення його ролі в житті українців Америки і Канади, а в майбутньому і в інших країнах нашого поселення у світі.

Ріст, уліпшення реорганізація

Ми мусимо в своїх міркуваннях і плянах на майбутнє пам'ятати, що УНСоюз є найбільшою і найсильнішою під кожним оглядом українською, братською, суспільно-громадською і фінансовою установою в ЗСА і в світі. З цього випливає його велике значення в нашому житті, а ще більші й обов'язки. Сотки, тисячі й десятки тисяч людей, цілі покоління протягом восьми десятків років клали цеглину за цеглиною, заки ми дійшли до сучасного стану. Всі наші попередники, які творили УНСоюз, уявляли собі його не лише як матеріяльну базу і порятунок у хвилині лиха і горя, але як зорганізовану форму нашого суспільного й духового життя, як організатора наших спільних починів на щораз вищому поземі. Щоб це виконати ми мусимо достосовувати до життьових потреб нашу структуру і постійно працювати над її покращанням, удосконалювати форми й методи нашої діяльности, плянувати й випробовувати нові засоби, а в потребі реорганізувати, щоб не мертвіти в інерції, та не залишатися позаду. Тому я пропоную, щоб Конвенція винесла відповідну ухвалу, а саме доручити Новообраному Головному Екзекутивному Комітетові негайно покликати до життя Комісію дослідів і плянування. Завданням тієї Комісії буде вивчувати наші потреби й можливості, пропонувати Головному Екзекутивному Комітетові зміни й покращання, та приготовити черговій Конвенції всеобіймаючий плян дальшого розвитку і дальшої праці.

Далі хочу звернути увагу на чергову потребу:

Хоча УНСоюз є найдавнішою і найсильнішою нашою організацією, наша діяльність на культурному й інших відтинках не стоїть так, як повинна. Ми не використали всіх можливостей. Наше членство і Відділи належать до найактивніших в громаді, нічого не відбувається без нашої участи, але тієї участи дуже часто не видно. Вона не плянована, не координована, Союз не дістає за неї тих кредитів, які повинен діставати. Тому я пропоную чергову ухвалу: Конвенція доручає Новообраному Головному Екзекутивному Комітетові негайно покликати до життя пост керівника нашої суспільно-громадської й культурної діяльности. Покликати відповідну людину, завданням її буде ініціювати, давати інструкції, унапрямлювати, реєструвати і координувати цю діяльність.

Ми, члени, Відділи і Головна Управа УНСоюзу виповнюють свій обов'язок супроти громади, вона мусить бачити це, а тоді ми матимемо право поставити вимогу, щоб громада, як цілість і кожний громадянин виповнили свій обов'язок супроти Союзу.

Мені виглядає, що контакт і співпраця між Відділами і Централею, між Головним Урядом і членством не є тісною, не є такою, як повинна бути. З боку Головного Екзекутивного Комітету є багато намагань цей контакт втримувати, але мало заходів знизу його затіснювати. Тому пропоную, щоб у майбутньому Головний Екзекутивний Комітет зі свого боку, а Відділи зі свого боку працювали в напрямі поглиблення зв'язку членства з Централею; цього слід добиватися поширенням відвідин членства у Централі, збірних й індивідуальних прогулянок до Централі, спільних зустрічей, виступів і тд. Кожен член мусить знати і усвідомлювати собі, що він є співтворцем УНСоюзу і його здобутків.

З рамени Контрольної Комісії мені довелося ближче зацікавитися й частіше перебувати на Союзівці. Знаю її від перших днів її заіснування. Ми всі горді її розбудовою і її покращанням, але йдучи за бажанням якнайкращого, ми всі хочемо більше гостей і відвідувачів; хочемо, щоб Союзівка відігравала більшу ролю в розвитку УНСоюзу, а це можливе тільки через зріст її ролі в житті української громади.

Як осягнути це? В першу чергу розбудовою, поширенням, покращанням того, що ми вже робимо. Нпр., спортові імпрези на Союзівці мають вже своє ім'я. Але якже багато на цьому відтинку можна ще зробити! Впровадити нові роди спорту, нові гри, нові змагання. Нпр., шахові турніри, виступи відомих шахістів і подібне. Треба більше активної участи нашого жіноцтва. А перш усього треба притягнути людей, які проявили б свою ініціятиву і добилися на Союзівці осягів для себе і для УНСоюзу. Цілий сезон повинен бути виповнений культурно-мистецькою діяльністю. Побажаним було б впровадити більше доповідей, зокрема на „вікенди". Як багато цікавих, життьових проблем і як багато в нас людей, що могли б щось незвичайного сказати. Наші учені — сьогодні на високих постах, бували на міжнародних з'їздах, мають різні успіхи, чому вони не мали б поділитися тим із гостями Союзівки?

На Союзівці є табори молоді. Табори чисельно не вдовольняють нас. Чому не поставити пропозиції Відділам, щоб вони застановилися над цією справою, щоб навіть улаштували змагання між собою, котрий Відділ вивяжеться краще з цього завдання.

На „вікенди" приїжджають молоді подружжя з дітьми. Чи не можна б зробити „вікендового садка", щоб відтяжити батьків, нехай і вони мають нагоду безжурно провести час на Союзівці!

Ясне, що такі влаштування, як бібліотека, читальня мусять направду бути на висоті!

Українська громадськість в ЗСА потребує своєї „літньої столиці". Союзівка має всі дані стати нею і ми всі мусимо над тим працювати.

Для цього всього треба в першу чергу нашої відповідної постави, а опісля притягання нових людей, нової ініціятиви, треба того, що називається самодіяльність з одного боку, а з другого заінтересування ширшого кола різних людей. Управа Союзівки і Головний Екзекутивний Комітет можуть бути найвинахідливішими, але вони ніколи не заступлять різнородности думок і починів більшого кола людей з різних ділянок.

При кінці мого звіту хочу підкреслити, що крім обов'язків як члена Головної Контрольної Комісії та діяльности, яку точно визначує статут УНСоюзу, я як член Управи Філядельфійської Округи УНСоюзу брав активну участь в засіданнях Уряду, на яких своїми порадами і внесками, в міру моїх спроможностей, старався допомогти в розв'язці багатьох проблем, а передусім у змаганнях за здобуття найбільшого числа нових членів та задержання першенства, яке від ряду років було за Філядельфійською Округою під проводом енергійного її голови Степана Гавриша.

Будучи заступником голови одного з найбільших Відділів у Філядельфії ч. 153, співпрацював я тісно з цілою Управою.

Рівнож хочу відзначити мої поїздки на Окружні Організаційні Збори Піттсбурської Округи, та участь в Братському Конґресі стейту Пенсильвенії в Гаррісбурґу. Я брав активну участь у влаштуванні Союзових Днів та в Загальних Зборах Філядельфійської Округи.

На закінчення хочу відзначити, що поза моєю професійною працею, я брав активну участь у громадському житті української громади і саме тут старався пропагувати добре ім'я УНСоюзу, та підкреслював питому вагу УНСоюзу в українській спільноті, а з тим і потребу дальшого його росту.

В свому усному звіті головний контролер д-р Богдан Гнатюк зреферував в коротшій формі дані друкованого звіту, присвятивши зокрема більше уваги справам Союзівки, діловодство якої він провіряв згідно з доручення Головної Контрольної Комісії.

Звіт головного контролера Івана Скальчука

Як головний контролер УНС, секретар (для англійської мови) в Контрольній комісії УНС я брав участь у всіх засіданнях та перевірках Контрольної комісії. Із засідань Контрольної комісії та із спільних нарад Контрольної комісії із Головним Екзекутивним Комітетом (списав) — 22 протоколи англійською мовою.

В діловому періоді 1970 до 1974 брав участь у піврічних перевірках діловодства УНС, а саме: у вересні 1970, серпні 1971, вересні 1972 та вересні 1973.

Брав участь у річних перевірках діловодства у квітні (5 - 10) 1971, у березні (20 - 25) 1972, у квітні (16 - 20) 1973 та у березні (27 - 28) 1974 і у квітні (11 - 12) 1974.

Був присутнім на річних нарадах УНС (Головного Уряду) (1971, 1972, 1973 та на надзвичайних засіданнях (нарадах) Головного Уряду у вересні 1970 та в лютому (22) 1974 р.

На річних нарадах Головного Уряду УНС проводив працю теж як голова організаційної комісії та як член комісії публічних зв'язків. В діловому періоді репрезентував УНС на конґресах братських союзів стейту Пенсильвенії, а про ці наради поміщував відповідні дописи у „Свободі".

Був членом Управи Окружного Комітету УНС у Філядельфії. Як відомо, Філядельфійська округа на протязі років 1965 - 1973 шість разів здобула першенство в системі УНС за приєднування членів у кампаніях УНС та здобула перехідний прапор УНС на власність.

В Окружному Комітеті Відділів УНС належав до комісії купна Дому УНС, що успішно завершено у 1973 році і Філядельфійська округа належить до тих нечисленних округ, що мають власну домівку.

Брав участь у влаштуванні ювілейних святкувань з нагоди 35-річчя округи УНС та 80-річчя „Свободи" у жовтні місяці 1973 р. Був головою комісії, яка з нагоди 80-річчя „Свободи" влаштувала у Філядельфії успішну виставку видань „Свободи". Репрезентував округу УНС на союзових імпрезах Округ УНС стейту Ню Джерзі в Бавнд Бруку, тощо.

Брав участь у загальних зборах відділів УНС: 45, 83, 430 та інших. Брав активну участь у підготовці 28-ої Конвенції у Філядельфії. Був 2-им заступником голови Конвенційного комітету УНС, головою Комісії виставки

видань УНС і „Свободи" з нагоди 80-річчя УНС, та членом комісії Конвенційної книги та членом привітальної комісії. Був делегатом на XI Конгрес Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) і на цьому Конгресі був вибраний членом Контрольної комісії УККА. Від осені 1973 року очолив 50-тичленний Громадський Комітет для відзначення 200-річчя ЗСА у Філядельфії.

В травні 1973 року був головою Президії Громадського Ділового Комітету для привітання І-го Патріярха УКЦ — Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа з нагоди його приїзду до ЗСА та Філядельфії. В роках 1970 - 1974 був головою Відділу Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), який на протязі цілого цього часу займав перше місце в системі УККА у збірці Українського Народного Фонду (УНФ). В роках 1969 - 1974 був головою Т-ва „Дністер", 430 Відділ УНС у Філядельфії, який займає по кількості членів — 4-те місце в окрузі із своїми: 415 членами. За останніх 5 років цей Відділ здобув для УНС 226 членів, а саме: 1969— 58, 1970 — 48, 1971 — 36, 1972 — 38 і в 1973 — 46 членів.

Брав успішну участь у дискусії, яка розгорнулась на сторінках „Свободи" з нагоди XI-го Конгресу УККА та рівнож дописував до „Свободи" про союзові і громадські справи філядельфійської громади, тощо.

Член Контрольної Комісії УНСоюзу д-р Іван Скальчук додав до свого друкованого звіту наступні заяви:

Контрольна Комісія в цій каденції почала свою працю якраз там, де свою працю закінчила попередня Контрольна Комісія. А саме попередня Контрольна Комісія у своїх заключеннях в першому пункті ствердила, що „не було співпраці в Екзекутиві".

Беручи це до уваги Контрольна Комісія уважала, що повні 4 роки праці цілa каденція зобов'язала всіх до шукання „реального та дійсного модусу вівенді".

На жаль при кінці цієї каденції приходиться ствердити, що заходи Контрольної Комісії були безуспішні і справи в Екзекутиві розвивались по своїй вподобі.

Непорозуміння в Екзекутиві виникали часто із-за дрібних справ, вони забирали багато надзвичайного дорогого часу, який можна й треба було повернути на розв'язку великих, союзових справ.

На жаль, і Головний Екзекутивний Комітет, і Головний Секретаріят не спромоглися в біжучій каденції опрацювати й перевести в життя „успішну механіку виготовлення, узгіднювання та друку протоколів Головного Екзекутивного Комітету, Головного Уряду та виготовлення англійських перекладів цих же протоколів.

Таким чином друк протоколу 27-ої Конвенції був спізнений на цілий рік, а під час його виготовлення, на основі всіх існуючих прилогів не можна було встановити, які ухвали 27-ої Конвенції були резолюціями, а які були тільки рекомендаціями.

Знову ж рекомендацію Головної Контрольної Комісії, щоб із-за неможливости встановлення границі поміж резолюціями та рекомендаціями — Головний Екзекутивний Комітет визнав усі ухвали та постанови 27-ої Конвенції зобов'язуючими до виконання, то Головний Екзекутивний Комітет жадної постанови в цій справі не виніс.

На початку каденції виглядало, що УНСоюз має усі дані, матеріяльні засоби й загартовані професійні кадри на те, щоб поставити й зреалізувати великий плян і 80-ти річчя УНСоюзу зустріти 100,000 лавами членства, бо тільки це могло бути найкращим відзначенням його 80-річчя.

Результат відомий: на 28-му Конвенцію УНСоюзу змагаємось за 90,000.

Як відомо, минулого року ми відзначали 80-річчя „Свободи". Тут, чи там, відбувся ювілейний бенкет, тут, чи там зорганізовано скромну виставку видань „Свободи", але ми не спромоглися відзначити 80-тирічний ювілей, цього найстаршого у вільному світі щоденника, — монументальною та документальною працею-довідкою про наш щоденник. А він безумовно на це собі заслужив, бо довгі десятки років стояв в обороні слушних справ українського народу!

Сьогодні подібно, дуже подібно мається справа із 80-ти річчям УНСоюзу. Наші предки, правдиві піонери поставили могутні основи під величню організацію УНСоюз, але у 80-ти річчя УНСоюзу, ми не спромоглися дати нашому членству і українській громаді широке полотно: наукове-публіцистичне чи літературне про це, як цей союз „незнаних" на протязі десятків років жертвенної праці виріс на найбільшу організацію українців у вільному світі. А це тим більше прикре, що на порозі 200-річчя ЗСА ми не можемо показати наших змагань та нашого вкладу у розвиток і культуру цієї гостинної країни, у якій ми живемо.

Відносно співпраці поміж поодинокими органами УНСоюзу, то часом вони теж находилися в дуже оплаканому стані. Були й такі випадки, коли членів Контрольної Комісії не допущено на спеціяльне чи надзвичайне засідання Головного Екзекутивного Комітету (!), покликаючись на статті-параграфи статуту 13 15, та 16, які зовсім цієї справи не регулюють. Безумовно, що наш статут не стверджує, що таке право членам Головної Контрольної Комісії прислуговує. Все таки в подавляючій більшості наших установ — за звичаєвим або статутовим правом — члени Контрольної Комісії на засіданнях виконуючих органів беруть участь.

Недопущення членів Головної Контрольної Комісії на надзвичайне засідання Головного Екзекутивного Комітету тим більше куріозне, що на цьому ж засіданні (12-го квітня ц. р.) брали участь аж трьох службовиків УНСоюзу, статутово не-членів Головного Екзекутивного Комітету.

Рівно ж ми не запримітили співпраці поміж окремими органами УНСоюзу, коли на посвячення наріжного каменя під будову УНСоюзу не було запрошений ані представник Головної Ради, ані Головної Контрольної Комісії.

Безумовно, що серця усіх членів УНСоюзу наповнються гордістю, коли глядимо на величний будинок УНСоюзу.

Одним із основних завдань цієї Конвенції буде найти відповідний плян, щоб УНСоюз зумів вдержати та закріпити за собою цей могутній, 15-ти поверховий будинок.

... [з нагоди сп]остереженнях я можу скласти такий звіт із аналізи ситуації в УНС та громаді:

1. Наш УНСоюз є повністю визрілий як у провідному активі, так і зокрема у рядах широкого членства, щоб не лише затримується великою, народною, соборною і демократичною установою, але він своєю працею та ініціятивою може й повинен стати взірцем, прикладом і стимулом для впорядкування нашого широкого громадського життя цілої нашої української громади на північному континенті Америки.

2. Беручи до уваги існуючі можливості, зокрема у ЗСА, щодо розв'язки і забезпечення соціяльного питання старших віком та беручи до уваги, що така розв'язка для людей в українській громаді вимагає зорганізованої акції, видається, що УНСоюз може бути єдиною рушійною силою, що двигне питання старших віком в українській громаді і може стати піонером в цій важливій ділянці соціяльної, побутової і культурної допомоги нашим старшим. Наш УНС має кваліфікації для цього. Треба для цього організувати професійний кадр.

3. Беручи до уваги, що культурна спадщина, розвиток вільної культури і науки — це основна охорона перед денаціоналізацією та великий обов'язок перед Батьківщиною наших предків, та беручи до уваги, що справа охорони й розвитку культури в нашій громаді має не чимало до побажання, УНСоюз може й навіть морально зобов'язаний подати блискучу ініціятиву в цій ділянці, започаткувавши впорядкування культурних справ в нашій громаді й заснування нашої „Культурної Фундації" у розмірі не менше 500 тисяч або одного мільйона долярів дати приклад і почин у цій важливій справі. Наш УНС має для цього спроможності, а членство для цього готове.

Хочеться міцно надіятися, що ця Конвенція знайде можливим зреалізувати подібні до них справи.

О годині 6:25 закінчила свої звіти Контрольна Комісія.

Д-р Снігурович передає ведення Конвенції адв. Флисові.

Інж. Михайло Нич, Відд. 397 — інформує делегатів про прогулянку, що має відбутися в середу до Джерзі Сіті.

Предсідник подає до загального відома, що поодинокі „кокуси" членів відбудуться у залях і місцях, що будуть подані до відома комітетами даних кокусів, тому делегати нехай в тій справі порозуміються із своїми комітетами.

Предсідник Конвенції о год. 6:30 закрив сесію та заповів, що наступна сесія почнеться у вівторок о год. 8:30 ранку.

ТРЕТЯ СЕСІЯ

Вівторок 21-го травня 1974 р. ранком

ПРОГОЛОШЕННЯ СКЛАДУ КОМІСІЙ

У вівторок 21-го травня, о год. 8:45, третю сесію відкрив предсідник Президії адв. Іван Флис та повідомив, що передвибори відбудуться в середу на раній сесії, приблизно в полудне. В середу по полудні сесії не буде тому, що на цей день заплановані прогулянки — згідно з наміченою програмою.

Тому, що Верифікаційна Комісія закінчила працю над обчисленням виборчих бальотів до поодиноких комісій предсідник просить Романа Татарського відчитати звіт Комісії.

Після того секретарі Конвенції відчитали протоколи з попередніх сесій. Протоколи одноголосною ухвалою прийнято.

Роман Татарський, як голова Комісії подає до відома, що Комісія в повному складі ствердила на підставі реєстрації, що на залі є 420 делегатів та 26 членів Головного Уряду — разом 446 осіб. Комісія у всіх трьох виборах (до трьох Конвенційних Комісій: Виборчої, Просьб і Секретарських Справ) роздала 446 бальотів. Комісія ствердила, що зібрано бальотів: Комісії Виборчої 430, Комісії Просьб 435, Комісії Секретарських Справ 420. Вислід обчислень просить, щоб відчитали секретарі Комісії по-українськи і по-англійськи.

У висліді виборів Комісія стверджує, що до Комісії Виборчої обрано наступних делегатів:

	Відд.	Одержав голосів
о. Богдан Смик	484	323
д-р Олександер Соколишин	204	231
Павло Дубас	471	216
Микола Бобечко	102	193
Володимир Левенець	5	188
Ярослав Карпяк	385	188
д-р Павло Бабяк	226	182
Микола Сенчишак	131	177
Оемлян Граб	209	168
Василь Шаран	407	160
Богдан Геврик	62	159

До Комісії Просьб згідно з вислідом виборів, вибрано наступних делегатів:

	Відд.	Одержав голосів
о. Омелян Мицик	388	293
д-р Василь Палідвор	204	274
Квітка Стецюк	25	270
Богдан Одежинський	216	206
Степан Ґоляш	379	174

До Комісії Секретарських Справ, згідно зі звітом Верифікаційної Комісії, обрано наступних осіб:

	Відд.	Одержав голосів
Богдан Зорич	432	214
Роман Припхан	399	181
Гелен Олек	22	178
Петро Сильчак	257	135
Михайло Нич	397	130

Звіти Верифікаційної Комісії Конвенція прийняла до відома.

Головний секретар д-р Ярослав Падох вносить, що згідно зі статутом відчитані протоколи секретарями Конвенції з нарад попереднього дня мають бути прийняті Конвенцією як офіційні. Внесок цей підтримує 257 Відділ. Конвенція прийняла цей внесок одноголосно.

Предсідник Конвенції передає дальше ведення нарад заступникові Юрієві Гвоздуличеві (Відд. 445). Юрій Гвоздулич перебрав провід нарадами та покликав до звіту головного контролера Івана Геврика.

Іван Галич, 21 Відд., вносить, щоб відчитаний звіт головного контролера Івана Геврика надруковано та роздано делегатам — тому, що зміст цього звіту був інший, як у друкованій книзі звітів.

Заступник предсідника Конвенції Юрій Гвоздулич попросив до звітування головного радного Василя Дідюка.

Звіт головного контролера д-ра Михайла Данилюка

I. В УНСоюзі:

1. У міру потреби допомагав місцевим Відділам УНС.
2. Брав участь у річних нарадах Головного Уряду УНС та інших скликуваних Екзекутивою УНС на нарадах.
3. Переводив контролю діловодства і праці видавництва „Свобода", включаючи сюди газету, видавництво книжок та „Веселку".
4. Продовжував у „Свободі" свою медичну колюмну „На медичні теми", яка під сучасну пору закінчила сім років служби громаді й, у виготувані якої взяло біля 700 сторінок машинопису. Подавав колюмну безкоштовно.
5. Якраз після останньої Конвенції УНСоюзу вийшла моя книжка „Лікарський Довідник", що стала підручною книгою медичної допомоги тисячам наших громадян. Після уже вичерпаного і під сучасну пору перестарілого видання лікарської книжки д-ра А. Кібзея, „Лікарський Довідник" став єдиною книжкою у своєму роді на послугу українській громаді. Слід підкреслити, що ця книга — єдина під сучасну пору взагалі, оскільки навіть в Україні книжки такого розміру і змісту також нема.
6. Виготував українською й англійською мовами брошуру про „Алькоголь й алькоголізм". Текст брошури українською мовою був опублікований у „Свободі", а окрема брошура двома мовами чекає на видання.
7. Відповідав соткам наших членів у листуванні в справах різних медичних потреб.
8. Заступав УНС в рамках Української Православної Церкви, Крайовій Конвенції Української Євангельсько-Бабтистської Церкви.
9. Виготував тексти брошур у популярній формі на теми: недуг серця і тиску крови, профілактики проти рака, діябету і раціонального харчування. Тексти можуть піти у публікацію кожночасно.

II. У громаді:

1. Продовжував співпрацю у „Голосі Америки", передаючи в Україну двічі кожного тижня медичну колюмну, медичні вісті та критичні коментарі у справах здоров'я.
2. Продовжував журналістичну діяльність під аспектом різних тем із нашого життя.
3. Продовжував працю в Раді Митрополії Української Православної Церкви, використовуючи її громадську ділянку, щоб втримати добрі взаємини між УПЦ і УНС.
4. Продовжував співпрацю з УВАН та Об'єднанням Українських Письменників „Слово", зокрема в допомозі побудови пам'ятника на могилі поетеси О. Лятуринської. Співпрацював у редколегії „Лікарського Вісника".
5. Очолював Міннесотський відділ Фонду Катедри Українознавства у Гарварді, взяв участь у комітеті концерту Ганни Колесник, допомагав молоді в акції проти Євтушенка та іншій громадській діяльности.

Головний контролер д-р Михайло Данилюк відчитав наступне доповнення до свого звіту, надрукованого в конвенційній книзі звітів:

1. До особистого звіту:

У цій ділянці важко додати щось до цього, що я вже писав роками членству і громаді у газеті, медичній колюмні, брошурах, медичній книжці та інших публікаціях. Колюмна „На медичні теми" протягом семи років, інші публікації, сотні листів до членів УНСоюзу і громадян, які зверталися до мене у медичних і громадських справах — все це взяло кілька тисяч сторінок машинопису, і кожна сторінка звітувала сама за себе.

Мені, як професійній людині, важко було б дорівнятися до практичних союзовців, я міг служити установі й громаді передусім почерез професію та почерез своє розуміння громадських справ, але складаючи свій мандат члена Головного Уряду, я переконаний, що віддав нашій громаді максимум і своє перебування „на вершинах" УНС я згадуватиму із вдячністю за те, що якраз через цю установу я міг віддати нашій широкій громаді свій час, талант і працю. Наша громада цього варта. Я також — на базі перегляду нашої преси — переконаний, що коли врахувати суто професійну послугу нашій громаді протягом восьми років у формі різних публікацій та ініціятиви в окремих медичних акціях серед громадян, мені довелося нашій громаді дати більше, як ціле Українське Лікарське Т-во разом взявши. Згадую про це не у формі нахвалювання або шукання „золотої медалі", бо громадська праця — це почесть, а не шукання нагороди, але згадую про це із надією, що коли б кожен із 600 українських лікарів дав у майбутньому хоча частину свого часу, то чимало справ, як охорони здоров'я, так і громадського життя стояло б у нас помітно краще. Ми маємо широкий і видатний кадр українських лікарів і я надіюся, що воно колись так і буде.

Треба до них, як і до інших професіоналістів знайти шлях.

2. До звіту головного контролера:

До офіційного аритметично-холодного звіту, що стосується центів і долярів Видавництва УНС і „Свободи", які мені доводилося перевіряти, конечно додати й людську, теплішу сторінку моїх контроль.

карські машини і завалені матеріялами редакторські столи
карські машини і завалені матеріялами редакторські своли доводилося спостерігати. Доводилося бачити й інше. Крім гарячого олива у друкарні, „гарячих дротів" у редакції, спостерігалося гарячий ентузіязм і відданість нашій громаді серед робітників Видавництва, зокрема ж серед редакційного складу. Бачилося людей у друкарні, які із високими кваліфікаціями друкарів працювали за скромнішу винагороду, як це їм може дати американський ринок праці, бачилося це саме серед редакторів, коли люди із великим стажем і знанням віддавали довгі роки продукції у помітно скромних обставинах, як це треба б сподіватися у модерних часах. Бачилося всюдиснуючого головного редактора від год. 6-ої ранку до часами глибокого вечора, часто зредуковану редакцію, якій, сказати б іноді не вистачало за працею й вільно дихнути, не то що відпочати.

Я хотів би, шановні Делеґати, щоб ви прилучилися до моїх вражень і обсервацій та у цей час бодай оплесками рук подякували робітникам нашого Видавництва, а зокрема заслуженим редакторам, які віддали нашій справі довгі роки свого знання, відійшовши згодом на пенсію, і яких нам тепер бракує: ред. В. Давиденко, ред. І. Кедрин, ред. Б. Кравців, д-р Л. Луців, ред. Л. Полтава, як і тим, що далі (що й тепер) працюють, а серед них ніколи не втомленому головному редакторові А. Драганові, щоб відзначити наші почування признанням за їхню працю і відданість нашій установі та широкій громаді.

3. До звіту члена Головного Уряду:

Крім особистої уваги та співпраці на пості головного контролера, мені доводилося бути просто членом Головного Уряду, часом навіть спостерігачем подій, людей, акцій, плянування тощо. І з цеї точки я б хотів скласти свій звіт.

Кожний звіт окремої людини — це завжди його особисті спостереження, переконання, іноді суб'єктивні висновки. Але конвенції, з'їзди чи конґреси окремих установ вибирають людей, даючи їм привілей, при допомозі якого вони роблять свої особисті спостереження. Із такого привілею користаюся і я.

Свої думки та спостереження відносно нашого УНСоюзу я подав у довшій формі у статті „Говорімо про УНСоюз", яка була публікована у „Свободі" за 4 і 7-го травня ц. р. Делеґати і членство напевно із цим матеріялом познайомилися, тому переповідати ці думки зайво. Я хотів би лише у формі, сказати б звіту зробити висновок чи і коли наш УНС є або буде готовим для переведення у життя таких, або подібних плянів. Базуючися на своїх спо-

ЗВІТИ ГОЛОВНИХ РАДНИХ

Звіт головного радного Василя Дідюка

Звітуючи за пророблену чотиририрічну працю й діяльність УНС, треба з гордістю і ентузіястичним захопленням сказати, „Слава і честь Батькам - Піонерам нашим"! що тому 80 років вони у тяжких еміґраційних обставинах спромоглися на створення так великого діла, ім'я якому — Український Народний Союз. Я певний, що ми всі, які зібралися на цій ювілейній Конвенції у Філядельфії-місті „братньої любови"; молодші і старші, пам'ятаючи це добре застановимося і подумаємо, що властиво передали нам наші Батьки, та як ми продовжуємо і виконуємо їхній заповіт? Безперечно, що матеріяльні надбання, а зокрема в нашому матеріялістичному часі і світі, сьогодні є основними — однак не в усіх випадках рішаючими. Однак не сміємо ні на хвилину забувати, або не дай Бог відкидати основну ідею, яка лягла у пляни будівничих УНС; суспільно-громадську і братсько-запомогову працю, на яку зрештою ми й складаємо наше приречення „служби народові". Бо не члени мають служити нам, а ми членам! На жаль, аналізуючи деякі справи, на протязі вже довгих років, зокрема, коли щоденно приходиться зустрічатися з ними, у мене часто зроджуються дещо тривожні думки та постає питання — „Кво вадіс"? Чи дійсно перебрану нами ідею й завдання ставимо правильно? Чи всі наші успіхи і досягнення вповні використовуємо, для поставлених цілей? На мою думку Конвенція дає нам нагоду, щоб покладений на нас союзовою громадою обов'язок, ми виконали якнайкраще. Тому добре подумаймо і застановімсь, та зробім такі висновки і рішення, які будуть ще більше й краще сприяти дальшому ростові й розвиткові нашої установи, в Америці і Канаді. Враховуючи нашу відповідальність перед Богом і українською спільнотою, ми ніяк не можемо затрачувати чи міняти ідею братерства, заступаючи її певними успіхами. Наші успіхи не можуть бути тільки сухими цифрами. Тут, підкреслюю, щоб не було непорозуміння, що я не проти цифер, навпаки, я за ними і навіть якнайбільшими, тільки з умовою належного розподілу вартостей, а зокрема вартостей: моральних, національних, братських і матеріяльних. Ми часто шукаючи одного нового, часто забуваємо за значно більше число попередніх. У християнській філософії—це правильно. Христос казав, „залишу ціле стадо овечок, піду шукати за одною загубленою". Але, як тоді із нашою християнською і братсько - запомоговою філософією? Чи дуже багато допоможе відмова хоч би навіть малої допомоги потребуючому братові, якщо ми навіть збагатимося новими мільйонами? Кому власне мають служити наші надбання? Вони мають служити нашим членам — нашій спільноті. Чи не було б чудово, коли побіч хмаросягу, ми мали хоч би малий дім для старших? Чи не було б похвально, замість матеріяльних цифер, подати цифри допомоги потребуючим студентам, яким ми допомогли вийти в люди, які закінчивши високі школи можуть служити нашій спільноті, нашому народові? Чи, не це була єдина ідея наших піонірів, основників УНС? Підкреслюючи це, я аж ніяк не хочу сказати, що в нас із цією братсько - запомоговою ідеєю аж так зле. Ні, цього не кажу, тільки звертаю на це увагу, бо обов'язком конвенційних делеґатів є власне дбати, охороняти і плекати дух братерства у нашій установі.

Наша заморська твердиня в Америці і Канаді, повинна і мусить стати кузнею братерства і братолюбія, якого на жаль всім нам бракує. Хтось, скаже, часи змінилися і те, що можливо було добрим за часів о. Грушки, чи пізніше, неконечно мусить бути добрим чи навіть реальним, сьогодні. І це свята правда! Я згідний, що багато речей, починаючи навіть від деяких точок нашого статуту, повинні бути змінені і заступлені новими. Це правда, що у ділянці матеріяльної розбудови, і, що так скажу бизнесу — ми дуже консервативні, було б також добре коли ми залишились би такими консервативними й у братсько-запомоговій дії. Рішучо і активно ми мусимо пристосовуватись до нового життя і обставин у кожній ділянці, не нарушуючи основного — ідеї братерства. Тільки про поглиблення братерського духу, більша служба членам, спільноті й народові з уведеними і пристосованими до нових обставин змінами, без всяких „траферетних норм", сильного натиску і вічної нервозности, куди більше будуть сприяти ростові нашої установи. Ми ніколи й майже ніколи не притягнемо наших людей, а зокрема нашу молодь до УНС обіцянками, виграшами і навіть хоч би й великими нагородами, коли вони будуть знати, що бракує у нас братерського духу — духу наших піонерів та серця української людини. Все інше наші люди знайдуть деінде! Йдеться тільки про те, щоб знайшли вони в УНС те, чого не можуть і напевно ніколи не знайдуть в інших. На мою думку порушена проблема має стати основною у нашій дальшій праці, наших нарадах і рішеннях. Зміцнімо наш УНС сильним братерським вузлом спільної праці й любови, бо тільки в єдності, ми ще більше зростемо, станемо сильніші, а в наші ряди напевно прийдуть і ті, які ще сьогодні є поза нами, і ті, які мають прийти нам на зміну. Побіч організаційного і фінансового росту зростаймо в братерстві!

Вибачте, що я дозволив собі на довший вступ, але це в переконанні, що порушена справа є основою, і єдиною запорукою нашого росту й розвитку. Ніщо інше її не заступить!

МОЯ СОЮЗОВА ПРАЦЯ

Виконуючи обов'язки головного радного, а при тім єдиного обласного організатора в Канаді, без будь-якого Союзового центру, до яких належали не тільки організаційні справи, але і всі інші пов'язані із близько десять тисячами членства в Канаді. Чи хотів я цього, чи ні, належало це до мене, чи ні, я мусів полагоджувати побіч організаційних, також адміністраційні, інформаційні і репрезентаційні. Мусів їх полагоджувати, бо це були справи союзові, не дивлячись чи був це час праці, відпочинку, вечора, свят чи неділі. Бо, так як не має визначеного часу праці у кожного організатора, так і не мають визначеного часу всі потреби многогранної союзової праці і громади, зокрема коли немає якогось центру, а треба їх полагоджувати тоді, коли з якихось далеких доріг повернеться організатор та можна „зловити" його у хаті. Брак якогось центру, додаткових людей до праці, великі простори, не дали нам повної змоги виконати поставлених собі організаційних завдань, дійти до цієї Конвенції — до 10 тисяч

членства в Канаді. Однак, хоч і праця наша у минулій каденції проходила під кожним оглядом у дуже обмежених можливостях, з приємністю мушу ствердити дальший ріст й розвиток УНС в Канаді. Подивугідні досягнення нашої української спільноти, але нас часто тривожить, чому ділянка забезпечення, а зокрема братсько-запомогова УНС проходить у нас, я сказав би, повільно і то тоді, коли розбудовуються всі ділянки державного, культурного, господарського життя країни. Думаю, що ці приклади не маловажні і для УНС, це радше велика запорука для його росту й майбутності. Причина мабуть тільки у належному впорядкованню союзових справ в Канаді, у такий спосіб, щоб вони цьому сприяли. Виконуючи різні союзові обов'язки, враховуючи свій громадський і союзовий довголітні досвіди, я докладав усіх старань й зусиль, щоб покладені на мене обов'язки Конвенцією і Головною Екзекутивою виконувати якнайкраще, хоча часто приходилося поборювати різні перешкоди. Плекання братського наставлення та громадської активності, були тими, факторами, що на протязі вже дев'ятьох років давали мені змогу задержати першенство у приєднюванні нових членів, придбавши у цьому часі понад дві тисячі нових членів з сумою понад чотири мільйони забезпечення. На протяз звітового часу, побіч всіх інших зайнять, я придбав точно 732 члени на більше як півтора мільйона забезпечення. У звітовому часі побіч відбування постійних організаційних відвідин усіх Відділів, зорганізовано три нові Відділи, та підготовано два. Кожного року брав я участь у організаційних і загальних зборах Округ: Торонтонської, Монтреальської і Ніягарської. Участь у річних нарадах Головного Уряду, та три рази у засіданні Канадського Представництва. Мої попередні організаційні поїздки на Захід Канади, хоча були дуже утяжливими, однак кожного разу приносили від 150-200 нових членів. Від 1972 р. Захід Канади був під опікою головного контролера І. Геврика, я опікувався тільки Східньою Канадою і від того часу на Захід не їздив. На терені Торонта і Східньої Канади, де у великій більшості є членство і Відділи УНС, та централі майже всіх крайових організацій, установ, товариств, приходилось мені на протязі каденції дуже часто заступати і репрезентувати УНС, включно із Другим Конгресом Вільних Українців. Вичисляти всі ці імпрези і репрезентації просто було б неможливо, тимбільше, що детально звітував я про них кожного року на річних нарадах Головного Уряду. Мав я також честь разом з іншими побувати тричі на організаційній праці в Америці: Детройт, Клівленд і Філядельфія, допомагаючи не тільки у приєднюванні нових членів, але також щоб познайомитись і запізнатись із Союзовим життям, працею і діяльністею в Америці зблизька. Брав я участь також у секретарсько-організац. курсі на „Союзівці" як викладач. Безперечно, що багато часу треба було присвячувати різним повседневно біжучим справам, які на місцях мають окремі секретарі чи члени. В усіх часто здавалось би навіть дрібних справах, вони зверталися до мене, які у міру всіх моїх можливостей я старався полагодити. Не маловажною уважав я справу інформаціїпропаґанди УНС, чи то через місцеві українські радіопрограми чи канадську пресу, як також через принагідні чи куртуазійні відвідини визначніших так церковних, як і світських представників нашого суспільно-громадського і політичного життя. Не занедбував я також колюмни про українське життя Метрополітального Торонта у „Свободі", яка користувалася зацікавленням читачів. Тому, що „Свободу" на жаль в Канаді не читає велике число наших людей, а зокрема наші члени, час від часу писав я про союзові чи братсько-запомогові проблеми та про користь із них для нашої спільноти і в інших канадських газетах. Хоча моя союзова праця на протязі часу не була із різних причин легкою, бо мусів займатися усіма різнородними проблемами установи із близько десять тисячів членів, а притім організувати членів, дбати про вишкіл і допомогу, полагоджувати різні проблеми, брати участь у зборах, засіданнях, писати дописи, звіти, говорити на радіо, брати участь у різних імпрезах і т.д.

Однак, я не жалів сил і здоров'я стараючись чесно виконувати свої завдання, хоча доводилось іноді знесилюватись, а то й зневірюватись, але побіч байдужих одиниць, я бачив здоровий український загал, та відданих ентузіястів УНС. Я, щиро вдячний всім тим, що на протязі цієї каденції були мені справжніми друзями - помічниками, та спільно ми розбудовували без огляду на все — УНС. Я вірю у дальшу нашу співпрацю з переконанням у наш успіх.

ЗА ДАЛЬШИЙ УСПІШНИЙ ЗМАГ

Не вистачає нарікати, або як кажуть, „винен хтось, а не я"..., За розвій й розбудову УНС в Америці і Канаді ми всі відповідаємо. І хоча ми часто твердимо, що багато речей треба у Канаді змінити, поправити, то ми свідомі, що ніхто нам цього не зробить, якщо не зробимо ми всі, спільно разом не будемо діяти. І тому, що ми змагаємося і будемо змагатися за дальший безупинний ріст нашої установи, мусимо від слів перейти до діл. Бо вже роками говоримо, що в Канаді є можливості розбудови УНС, на жаль нічого, або майже нічого у цьому напрямку не робимо. Якось свідомо чи не свідомо втікаємо від проблеми. Тим часом можливості самі по собі не приходять, бо й не можливо зробити чуда на просторах Канади з навіть добре зорганізованою і національно свідомою українською спільнотою в Канаді, без відповідних старань і заходів, та без людей. Самого ентузіязму, переконання і навіть найбільшої відданости одиниць — замало. Можна на великих просторах Західньої Канади зорганізувати велике число нових Відділів, вписати нових членів, але найважливіша річ — їх задержати і продовжувати.

Веручи до уваги довголітній досвід так суспільно-громадської, як і союзової праці в Канаді, на мою думку ми мусимо і то негайно зробити наступне:

1) При Канадському Представництві створити канадську канцелярію у центрі Союзового членства в Торонті, з виконуючим екзекутивним директором і принаймні одною силою для ведення поточних щоденних канадських справ, згідно із державними законами. Канадське Представництво повинно шукати можливих доріг якнайкраще розв'язувати певні проблеми, зокрема організаційні, та можливості звільнення від державних податків. Представництво і канадська канцелярія повинні мати чітко опрацьований правильник дії, як і свій бюджет. Всі канадські проблеми повинні переходити через Представництво і канцелярію.

2) Не тільки із престижевих причин, але з конечности, та можливо і доброї інвестиції доконче потрібно придбати Союзовий Дім у Торонті, де приміщувалась би Канцелярія, а Дім став би Союзовим Центром. Коли б не було можливости закупівлі Дому, конечно винаймити приміщення для канадської канцелярії.

3) Хоча, вправді вже було рішено, справу популяризації, інформації і пропаґанди УНС в Канаді, конечно приступити до видавання, хоч би неперіодично, видавання Союзових „Трибун" у канадській пресі. „Свободу" читає відносно мале число, зокрема члени. Є місця в Канаді, де про існування УНС ще не знають. Окрім того „Свобода" повинна видавати бодай двічі до року виключно „Канадську Трибуну", насвітлюючи канадську проблематику, так союзову, як і загально - громадську. Варто б вже таки змінити і місце видавання як говорилось попередно: Джерзі Сити - Торонто, щоб підкреслити, що „Свобода" — це загально американсько - канадська газета.

4) Якнайскоріше потрібно впорядкувати організаційно і одноціло цілий терен Канади, створюючи Округи в: Едмонтоні, Вінніпеґу, Саскатуні. Великі простори вимагають хоч би умовної централізації керівництва.

5) Прийняти обласного організатора на Захід Канади, в окремих округах підшукати постійних, чи провінційних організаторів.

6) Директор канадської канцелярії, як координуючий чинник союзової праці є вповні відповідальний за неї перед Канадським Представництвом і Головною Екзекутивою. Канадське Представництво має престижево-репрезентаційне завдання, а його члени виконують свої завдання як заступники його голови у місцях свого перебування.

7) При кінці кожного року Канадське Представництво має прийняти підготований директором канцелярії загальний проєкт організаційної праці.

8) Упростити спосіб пересилання грошових вкладок від Відділів, щоб не пересилати їх до Головної Канцелярії, а опісля з поворотом до Торонта. Завести діловодство і звітування, якого вимагають асекураційні закони Канади.

9) Проводити підбір нових секретарів, їхній вишкіл і допомогу в організаційній праці. З'єднювати неактивні Відділи. З уваги на економічно-господарські обставини в обох країнах збільшити секретарську винагороду до 10 відсотків, як також змодернізувати організаційну винагороду.

10) Із перенесенням до нового будинку і великими можливостями змодернізувати діловодство. Увести нові більш модерні і атрактивні роди поліси. Переглянути можливості дивіденд. Прийняти заходи, так статутово, як і адміністраційно активізації праці секретарів, як і цілих управ. Якщо УНС має стати триступневою організацією, статутово залеґалізувати існування Округ, переглянувши їх правильник.

11) Кожнорічно виготовляти так організаційні як і фінансові звіти канадського УНС, чого вимагають канадські закони, як також наші члени. Воно ще більше підкреслило б поняття, та спростувало б твердження, що УНС — це американська установа. Зрештою, таку практику ведуть і інші братсько-запомогові установи, що мають свої головні бюра в Америці.

12) Знайти спосіб, щоб у ряди УНС приходили молоді люди. Способи є можливі, хоч різні. Однак основними є проблеми про які вище згадуємо. Варто творити молодечі союзові клюби.

13) Робити все, що тільки можливо, щоб на Союзівці могла перебувати і працювати не тільки молодь з Америки, але також і Канади. Нашим обов'язком є допомагати їм у знайомствах і єдности спільної української праці.

14) Активізувати при союзових відділах жіночі секції, молодечі клюби, студентів, спортовців.

15) Збільшити стипендійну допомогу фінансово потребуючим студентам.

16) Упорядкувати фінансову політику відносно Канади у загальному, та морґеджову зокрема.

Якщо б бодай дещо із вище сказаного вдалося прийняти і у найкоротшому часі виконати, я певен, що нам вдасться побороти всі труднощі, а ріка св. Лаврентія, стане сильно єднаючим чинником у праці двох віток українського народу, які працюють і змагають до цих самих цілей і завдань у обох країнах, а зокрема: службі українській спільноті, та допомоги визволенню українського поневоленого, але нескореного народу.

ЗАКІНЧЕННЯ

Кінчаючи свій звіт головного радного, номінального голови Головної Ради УНС, та члена Канадського Представництва, я вперш у чергу хочу підкреслити, що так чи інакше висказані, чи порушені мною проблеми, не мають на меті нічого іншого, як тільки підкреслення їхньої наявности, та ради росту й добра нашої установи, їх розв'язки. Я твердо переконаний, що УНС є цінним надбанням наших піонерів, і нашою для них найкращою подякою буде його зміцнення і розбудова так матеріяльно, як і морально. Я певний, що ще цілий ряд проблем напевно піднесуть і інші члени Головного Уряду з Канади. Кінчаючи свій звіт в першу чергу хочу, щиро подякувати всім нашим секретарям і організаторам, які зокрема у цьому році докладали всіх сил й змагань, щоб у передконвенційному році бути на передових місцях. Вичисляти їх усіх не буду, бо їх імена і заслуги знайдете напевно в інших звітах. Однак підкреслити треба дуже активну працю і виконання своїх організаційних завдань Округами: Ніягарською, Монтреальською і Торонтонською. З великою приємністю хотів би підкреслити ще цей факт, що нашими передовими чемпіонами змагань, були наші пані, так у Монтреальській і Ніяґарській округах. Їм, я зокрема ґратулюю, і щиро дякую. Вірю, що вони гідно й достойно понесуть союзовий прапор і в черговій каденції. Жалую, що не цілковито дописав нам Захід Канади бо ми мали нагоду виконати своє завдання на повних сто відсотків. Щиро дякую також членам Головної Екзекутиви та Головного Уряду, а зокрема головним радним, яких я мав, хоча справді номінально, честь на протязі цієї каденції очолювати. Дякую головному редакторові „Свободи" за тісну співпрацю всім головам Округ, та всім нашим новим членам, які на протязі часу вступили у ряди великої установи, щоб разом спільно з нами продовжувати її ріст й розвиток. Тих, які ще із різних причин, досі членами УНС не стали, запрошую їх зробити це якнайскоріше. Я твердо вірю, що близький вже час коли ми у єдності і братній любові найкращого розвитку УНС в Америці і Канаді, будемо мати честь на найближчій Конвенції вітати між собою представника вільної і ні від кого незалежної Української Самостійної Соборної Держави.

Головний радний Василь Дідюк доповнив свій друкований звіт наступним коротким словом:

Звіт мій був друкований, прошу перечитати. Звіт був поділений на 3 частини.

1. Дух братерства: Наші піонери створили великий УНС. Чи йдемо ми їх слідами?

2. Моя союзова праця, як єдиного союзового працівника, увінчалася успіхами тільки тому, що у тій праці я керувався — цією братерською та активною суспільно-громадською працею.

3. Пропозиції на дальший ріст і розвиток УНС в Канаті, які є конечними для його росту.

Наші вимоги є власне конечними потребами. Слухи, що ніби Канада має якісь сепаратні думки чи, пляни — не відповідають ані дійсності, ані потребі ,а тим більше правді. Коли ми змагаємось і ставимо якісь пляни — це для добра і росту УНС в Канаді, а нічого іншого! У часах СКВУ і координації нашої праці у діяспорі — ми були й будемо за сильний єдиний УНСоюз.

Дух єдности і братерства — все ж таки у нас існує. Це показалось при виступі Ярослава Заяця від Центрального Комітету Оборони В. Мороза, коли заля у відповідь на його заклик склала 9,000,000 дол. Однак, хоча багато на протязі 80-ти років існування УНС ми зробили, багато досягнули, багато успіхів, то ще більше мусимо зробити. Наша молодь — наша зміна. Треба приділити їй більше уваги. Наші старші та поширення можливостей праці для УНС в Канаді — це перші справи. Спільними силами творім дальшу силу так морального, як і матеріяльного аспекту та допомагаймо вашим братам і сестрам та цілому поневоленому народові. Щира подяка за вибір та повну гарну і гармонійну співпрацю всім, а зокрема всім секретарям.

Звіт головного радного Степана Гаврина

Починаючи свій звіт на пості головного радного, в першу чергу почуваюсь до милого обов'язку скласти мою щиру подяку шановним делеґатам і делеґаткам 27 Конвенції УНСоюзу, що знова наділили мене своїм довір'ям і вибрали другий раз членом Головного Ууряду УНС.

Бути головним радним УНС це не лише привілей, але й гордість. А гордість тому, що УНС вже повних 80 років поза кордонами рідної землі, є не тільки координатором суспільно-громадського культурного і релігійного життя, але був і ініціятором постання багатьох суспільно-громадських установ, а тепер є для них дороговказом.

Приступаючи до звіту за час чотирьох років, мушу заявити, що в тому самому часі я виконував обов'язки обласного організатора, був головою Окружного Комітету Філядельфійської Округи, секретарем а відтак членом управи 83-го Відділу ім. Івана Франка в Філядельфії і від липня 1972 р. асистентом керівника організаційного Відділу УНСоюзу в Джерзі Сити. В зв'язку з тим, частинно заторкну і діяльність про згадані ресорти, заподаючи в хронологічному порядку про мою діяльність на згаданих постах. Про працю на пості обласного організатора не буду звітувати тому, що про ту ділянку звітую кожномісячно членам Екзекутиви.

ПРАЦЯ ГОЛОВНОГО РАДНОГО

По-перше, я був присутнім і звітував під час 4-ох засідань Головного Уряду УНС, які відбувалися на оселі Союзівка а саме: 18-19-20-го вересня 1970; 24-го до 28-го травня 1971; 22-го до 26-го травня 1972; 20-го до 25-го травня 1973.

Під час усіх тих нарад я брав живу участь у дискусіях, висловлював свої думки, та служив порадами для добра організації. Був представником УНС під час бенкету Української Народної Помочі з нагоди 17 Конвенції, яка відбулася в місяці травні 1970 р. у Піттсбурґу.

30 - 31 травня 1970 був представником УНС під час 8-го Центрального З'їзду Українських Лікарів Америки і Канади, що відбувся в Філядельфії.

5-го і 6-го вересня 1970 р. був представником УНС під час 25-го ювілейного З'їзду - Конвенції Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков ЗСА, який відбувся у Честері, Па.

16 - 17-го листопада був учасником Конґресу Братських Союзів Пенсилвенійського стейту, що відбувся в Філядельфії.

4 - 5-го вересня 1971 р. був представником УНС під час 26-го З'їзду - Конвенції Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков ЗСА, який відбувся в Чикаґо.

17 вересня 1971 р. був представником УНС під час Союзового Свята Об'єднаних Відділів УНСоюзу Коннектикат стейту.

17 вересня 1972 р. був представником УНС під час ювілейних святкувань 35-літньої праці в Христовому Винограднику о. протопресвітера Теодора Форостія — пароха УПЦеркви в Кліфтоні, Н. Дж.

20 травня 1973 р. був представником УНС під час ювілейних святкувань довголітньої праці в Христовому Винограднику Архиєпископа УПЦеркви Марка, та 30-літнього священства протоієрея о. Петра Мелеха — сотрудника при УППарафії св. Андрія в Картереті, Н. Дж.

26 травня 1973 р. був учасником маніфестації у Вашинґтоні для відзначення 30-річчя штучного голоду в Україні.

27 серпня 1973 року був представником УНС під час похоронів головного секретаря СУКатоликів „Провидіння" покійного Степана Спринського.

1 - 2 вересня 1973 р. був представником УНС під час З'їзду - Конвенції Об'єднання Українсько-Євангельських Церков ЗСА, який відбувся у Філядельфії.

У звіті з діяльности на пості головного радного не згадую секторів громадського та репрезентаційного, бо по-перше делеґати вибирали мене працювати для УНСоюзу і тому повинен говорити про це, що зробив для того Союзу, а відтак коли б хотів подати коли і де був на академіях, національних святах, імпрезах, ювілеях, бенкетах, весіллях, хрестинах, а скрізь запрошують до слова-привіту, то тоді це був би не звіт, а повість.

ПРАЦЯ НА ПОСТІ АСИСТЕНТА КЕРІВНИКА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ

Пост асистента керівника Організаційного Відділу не передбачує статут, але Головний Уряд і Екзекутива вважали, що шеф організаційного Відділу д-р Ярослав Падох — головний секретар потребує допомоги в організаційному департаменті і тому створили цей пост. По закінченні Річних Нарад Головного Уряду 27 травня 1972 року під час спеціяльного засідання Екзекутиви мене більшістю голосів обрано на новостворений пост, який я обняв згідно з письмовим повідомленням головного предсідника Иосифа Лисогора, з 1-го липня 1972 року.

Коли говорити про специфічні завдання на пості асистента, то я мав різні припоручення від д-ра Ярослава Падоха, з яким тісно співпрацював, виконуючи поручені мені ділянки праці, з яких декілька згадаю, а саме:

1. Був відповідальним за виготовлення пляну Організаційних Нарад у всіх Округах.
2. Був відповідальним за встановлення Ювілейних Квот на поодинокі Округи на 1973 - 1974 роки.
3. Приготовив плян першої Конференції Голів Окружних Комітетів, яка відбулася в листопаді 1972 р.
4. Керував акцією „Тижнів Забезпечення", які відбулися в Детройті від 6 - 12 листопада 1972, в Клівленді від 6 - 13 травня 1973 і Філядельфії від 15 - 21 жовтня 1973 року.
5. Був відповідальним як адміністратор за приготування 6-го Секретарсько-Організаторського Курсу, що відбувся на „Союзівці" від 18 - 22 червня 1973 р.
6. Кермував акцією „Точкової Системи" від 1-го липня до 31 грудня 1973 року.
7. На спеціяльне припоручення Екзекутиви відвідав членів УНС, які потерпіли від спустошень гураґану „Аґнес", в околицях Вілкс-Беррі, Па і Елмайри, Н.Й.

Незалежно від згаданих кількох важливіших ділянок, відбував наради-конференції з д-ром Ярославом Падохом як моїм шефом, а також був в контакті з іншими членами Екзекутиви і виконував їхні припоручення.

Коли звітую про ту ділянку праці, то почуваю себе до обов'язку тут заявити, що я мав повну толерантність і дружню співпрацю зі сторони мого безпосереднього шефа — д-р Ярослава Падоха, та і інших членів як Малої так і Великої Екзекутиви а саме Иосифа Лисогора, проф. Івана Телюка, сенатора Павла Юзика, Марії Душник, Володимира Сохана і мґр. Уляни Дячук.

ДІЯЛЬНІСТЬ НА ПОСТІ ГОЛОВИ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ СОЮЗОВОЇ ОКРУГИ

Під час кожнорічних нарад Головного Уряду за останні 2 каденції в моїх звітах я все підкреслював, що я гордий з того, що можу очолювати таку Союзову Громаду, таку Округу, яка є одною з найбільш активних в родині 30-ти Союзових Округ. Про активність Округи можна писати багато, але щоб це не була хвальба, то лише подаю деякі факти.

Поперше, то Філядельфійська Округа — єдина в Союзовій родині, що зуміла закупити власний дім, де приміщується не лише канцелярія Округи, де не тільки союзовці полагоджують свої справи, але тут приміщується динамічний Відділ УККА Філядельфійської Метрополії. Тут є канцелярія Представництва УНРади на Північну Америку. Тут відбуваються наради - засідання і інших суспільно - громадських установ. Дім Союзовий — є домом української громади міста Філядельфії, бож тій громаді завдячуємо ріст УНС.

Коли говорити про організаційні успіхи Округи, то приємно є мені відзначити, що всі Відділи приналежні до Округи працюють віддано і чесно, й тому в роках 1972-73 Округа була першуном — здобуваючи найбільше число нових членів. А в роках 1970-71 була відзначена за найбільше число організаторів, які здобули по 10 чи більше нових членів,

За останніх 4 роки Відділи Окружного Комітету здобули аж 1.861 членів, а саме: 1970 року здобуто 447 членів, 1971 року — 413 чл., 1972 р. — 425 чл. і 1973 р. — 576 членів, отже разом — 1.861 членів. Зорганізовані 1973 р. 576 членів були забезпечені на загальну суму 1,240,000 дол., що є доказом продажу забезпечення для членів на більші суми. За виконання квоти 1973 року Округа одержала перший раз грошовий бонус в сумі 874.00 дол.

У загальному Філядельфійська Округа об'єднує 37 Відділів, які разом нараховують майже 7.500 членів. Відділи ті належать до 3 стейтів, а саме 28 до Пенсильвенійського, 7 до Нюджерзького і 2 до Делеварського стейтів. Не зважаючи на це, що є різні стейти, серед членів Управи є толерантність, співпраця і загальна пошана.

Уважаю, що було б помилково, коли б хтось думав, що Філядельфійська Округа посвячує увесь час виключно організаційній ділянці. Так воно не є: За останніх 4-х років відбуто десятки різних засідань Управи, Організаційних нарад, річних зборів, організовано секретарський курс в Окрузі. Кромі того немає тижня, щоб члени Управи не брали участи в нарадах різних суспільно - громадських установ.

Щоб проводити працю, Округа потребує матеріяльних засобів, тому зчаста відбувалися Союзові Дні - Свята. До важливіщих належить згадати: Союзовий День 6 червня 1971 р. в Честері, під час якого посвячено прапор, уфундований Окрузі УНСоюзом за трикратне чемпіонство — здобуваючи найбільше число нових членів. Головою того важливого для Округи Свята був о. протопресвітер Омелян Мицик. 11-го червня 1972 р. знову відбувся Союзовий День в Трентоні, який увінчався гарним матеріяльним зиском. Головою святочного Комітету був Микола Голінко. 14 жовтня 1973 р, заходом Округи, святочним бенкетом відзначено 80-річний ювілей „Свободи" і 35-річний ювілей існування Окружного Комітету. 30 вересня 1973 р. посвячено власний дім Окружного Комітету.

Незалежно від льокальних свят Округи, наш Комітет був заанґажований до праці під час Союзового Дня Пенсилвенійського стейту, що відбувся 28 червня 1970 року в Лігайтоні, а відтак члени Управи проявили активність у праці у честь „Свободи", що відбувсь в днях 18-19 травня 1973 р. у Лейквуд Парку, Барнесвілі, Па. Як під час Союзового Свята в Лігайтоні, так і під час „Фестивалю" в честь „Свободи", як голова Філядельфейської Округи, я очолював святочні комітети.

Незалежно від суто Союзової праці, я як голова Округи по змозі брав участь у різних імпрезах Філядельфійської Метрополії і околиці. Бував учасником Відділових зборів, брав участь в засіданнях різних Комітетів, і коли б хотів все це згадати, то це буде повість, а не звіт. Згадаю лише, що як голова Округи я був делеґатом на загальні збори ЗУАДК, які відбулися в травні 1972 р., де був переобраний членом дирекції. Рівнож як делеґат Округи я брав участь в XI Конґресі УККА в Ню Йорку і також був учасником I-ої Конференції Голів Окружних Комітетів, яка відбулася в листопаді 1972 р. на Союзівці.

Коли я цгадував на вступі, ща я гордий за успіхи Округи, то аж ніяк не приписую собі за це кредиту, чи заслуг. Навпаки, признання — подяка і честь належиться всім відділовим урядовцям, а головно секретарям. Бож це завдяки їхньому трудові, їхньому ентузіязмові та посвяті Округа не лише здобувала рік за роком першенство, але зуміла набути власний дім, на який поважну частину грошей якраз склали Відділи. За це всім честь і слава й моя щира подяка. Приємно є мені підкреслити і це, що нашим успіхам завдячуємо надзвичайно гармонійну співпрацю членів Управи Окружного Комітету, де немає боротьби за партійну чи релігійну приналежність.

Кінчаючи звіт про діяльність Округи, не можу не згадати з великим жалем передчасну смерть відданих секретарів - голів Відділів Округи, які відійшли у вічність за останні 4 роки. Померли: піонер Григорій Тимцій — довголітній секретар 347-го Відділу у Мілвілі, Н. Дж., Василь Новак — союзовий ветеран та довголітній секретар 156-го Відділу у Честері, проф. Володимир Басюк — основоположник і секретар 424-го Відділу у Філядельфії, інж. Тихон Тещук — відомий громадський діяч і секретар 422-го Відділу у Філядельфії, Іван Ямчак — довголітній голова 156-го Відділу в Честері, Василь Дупірак — довголітній голова 62-го відділу у Філядельфії та останній мій друг і приятель Семен Лупацій — довголітній секретар 397-го Відділу, заслужений член УВФронту та відомий громадський діяч міста Філядельфії.

На вступі я згадав, що я був секретарем, а відтак урядовцем — заступником секретарь 83-го Відд. ім. Івана Франка у Філядельфії. Секретарем був до 1970 р., а відтак передав Відділ для добре піготованого секретаря Андрія Кушніра, який був довгі роки моїм заступником. Я залишився далі в управі Відділу як заступник секретаря щоб час від часу давати технічну допомогу Кушнірові. Відділ цей дуже гарно розвивається, а доказує це, що за останніх 4 роки здобуто 194 нових членів, а саме: 1970 — 40 чл., 1971 — 41 чл., 1972 — 40 і 1973 — 73 члени.

Я також згадував на вступі і про мою працю на пості обласного організатора. Про ту ділянку не збираюсь тут звітувати, але якраз в травні 1974 р. минає десять років, як мене „охрестили обласним організатором". Тому за Вашим дозволом дорогі делеґатки і делеґати дозволю собі лише в кількох словах згадати про цей „незавидний", але важливий пост в організаційній ділянці УНСоюзу.

(Закінчення буде)

Завершено святкування Золотого Ювілею УСТ „Чорноморська Січ"

Ірвінгтон 26-го жовтня 1974 року. — Урочисто й радісно завершено відзначення 50-Річчя Українського Спортового Т-ва „Чорноморська Січ". Світле, хвилююче свято бажаним гостем увійшло в сотні домів північного Ню Джерзі, де знайшло палкий відгук в серцях к. 500 осіб, що по береги заповнили величаву, кришталеву залю Клюбу Наваго Менор.

Десятки гостей через брак місця не змогли взяти участи в цьому справді величавому завершенні святкувань цього, під сучасну пору, найбільшого Українського Спортового Т-ва у вільному світі. Доцінюючи великі заслуги „Ч. Січі" для загальної української справи, як і важку й послідовну, виховно-спортову працю з нашою молоддю, на цей ювілейний бенкет і баль крім к. 35 представників місцевих організацій, прибули теж відомі наші діячі з таких центральних організацій: Українська Спортова Централя Америки і Канади, яку репрезентував ії голова Роман Куціль та чолові репрезентанти, УНСоюзу, УРСоюзу, СУК „Провидіння", ОДВУ.

З найвизначніших американців слід відзначити конгресмена Міниша, який виголосив привіт і коротку промову, повну приязни до України із зрозумінням сучасних акцій українців в обороні Валентина Мороза і інших визначних українців запроторених в тюрми та концентраційні табори СССР.

Міську Управу Нюарку репрезентував міський радний М. Ботоне, Ірвінгтону міський радний українець — Роман Пітьо. Футбольну Лігу Ню Джерзі „Шейфера" — Франк Кул — президент з дружиною і ряд інших.

Точно о год. 7-й вечора розпочався „коктейл", підчас якого погляди присутніх були звернені на виставку численні Трофеїв і Чаш що їх на протязі 50-Річчя здобули „Січові" дружини: бейзболу, кошиківки, футболу, відбиванки, плавання, тенісу, наст. тенісу, круглів (бовлінг), лещатарства, шахів, гаківки і ін. Поруч були розміщені, газети „Січовий Клич", журнали „Наш Спорт", „Спортовий Клич", Ювілейні Збірники, летючки, грамоти, свідоцтва Спортової Школи і ін., документи, що їх на протязі своєї історії видало УСТ „Ч. Січ". Офіційну програму вечора започаткував голова Ювілейного Комітету і УСТ „Ч. Січі" — Мирон Стебельський, який в своєму слові навів історію Т-ва та представив господаря бенкету, члена УСТ „Ч. Січ" кол. олімпійця —футболіста, а під сучасну пору визначного тенісиста, ред. „Юкреїнян Віклі" — Зенона Снилика. Після відспівання американського і українських національних гимнів, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя о. Малюга провів молитву і зарядив хвилину мовчанки за померших „Січовиків".

Відтак господар бенкету представив гостей за президіяльним столом, які в свою чергу виголосили для Ювілята — привіти, рівночасно голова УСЦАК Р. Куціль вручили голові УСТ „Ч. Січ" пропам'ятну нагороду за многранну спортову активність, а І. Олексин і И. Лисогір від УРС і УНС вручили грошові пожертви з нагоди Ювілею. Д-р Я. Бернадин, головний організатор СУК „Провидіння" задеклярував даток теж від тієї братської організації. Слідували мистецька частина вечора, яку заповнила відома в цьому стейті капеля бандуристів Станиці І УД УНА під керівництвом О. Головацького і В. Юркевича. По успішному виступі бандуристів чергові представники ряду організацій виголосили привіти: від Головної Управи ОДВУ — С. Букшована, від місцевого УКК — Н. Басняк, від СТ „Україна", Торонто, Я. Хоростіль, який теж виголосив головну промову.

Перед закінченням бенкетової частини програми відбулося відзначення заслужених членів і спортовців УСТ „Ч. Січ", перед яким голова Т-ва вручив ювілейні відзнаки присутнім представникам УСО „Тризуб": голові С. Бриндзеєві і членам Управи — Р. Беднарському, В. Маньковi, представникам УСК-у Ню Йорк: голові: В. Андрейкові, заступникові гол. С. Качмарському і секретареві М. Гірнякові, представникові СК СУМА „Крилаті" Гошкові, представникам УРС: І. Олексинові, д-ві Р. Ричкові, Е. Попілеві, голові УСЦАК — Р. Куцілеві, секретареві УСЦАК — Я. Хоростілеві, управителем оселі „Верховина" Харині і „Союзівки" В. Квасові та президентові Футб. Ліґи Шейфер — Ф. Кулові. Після цього Люба Лапичак, Р. Рудзінський і М. Отрок вручили заслуженим членам Т-ва золоті медалі з грамотами таким особам: М. Стебельському, О. Твардовському, І. Оринякові, мґр-ві І. Хамулякові, І. Ілемському, В. Басанякові, В. Матишеві, П. Семенюкові, Я. Турянському, Ю. Гельбікові, д-р В. Гукові, інж. Л. Блонаровичеві, Л. Муляреві, П. Струкові, М. Заверусі, І. Чуєві, Д. Мельничукові, М. Литвинові, Л. Рудзінському і Р. Бойкові. Грамоти одержали: Є. Чижович, Т. Вислоцький, Н. Бакун, О. Сиґіда, д-р Є. Перейма, Р. Потежний, Р. Барчук, В. Ткач, Люба Лапичак, проф. А. Хомова, Я. Хромовська, А. Напора, І. Стефуришин. З. Терлецький, П. Мельник, Д. Маркусь, М. Отрок, М. Пирош, М. Кормило, М. Матияш, М. Корда, Б. Сольчаник, П. Смук, Ю. Королевич, С. Хромовський, В. Кучкуда, Т. Гаврилюк, мґр Б. Підлуський.

Крім цих спортових діячів почесні грамоти одержали такі спортовці: Т. Турянська, Я. Олесницька, Л. Сиґіда, О. Бук-Крочак, О. Ярош, Р. Сорочко, О. Паславська, М. Фарміга, Вік. Каздоба (посмертно-відбере син), Т. Понось, Л. Голюка, В. Чижевич, Вол. Каздоба, Л. Вільчак, Л. Лужняк, М. Бакун, д-р Р. Сольчаник, Б. Хамуляк, І. Паньків, М. Гординський, І. Гой, Я. Вільчинський, Ю. Кальба, Р. Хромовський, д-р Орест Попович, Р. Семенюк, І. Барбадин, В. Олійник і інж. Ткач. На закінчення тієї частини програми голова Т-ва М. Стебельський і фін. секретар І. Ориняк вручили почесні грамоти: УСЦАК-ві, УРС, УНС і СУК „Провидіння" Під час цих відзначень оркестра Б. Гірняка, вперше виконала марш „Ч. Січі", що його скомпонували: д-р Т. Шеґедин (слова і музика) і А.Микитюк (аранджер), співав соліст М. Шкварко. На закінчення бенкету господар склав подяку усім учасникам цього свята і попросив пароха православної церкви св. Вознесення в Мейплвуді о. І. Наконечного провести молитву. Після бенкету відбувся ювілейний баль при звуках оркестри Б. Гірняка, співала солістка М. Шкварко і І. Раковський.

Підчас бенкету учасники мали можливість набути Альманах УСТ „Ч. Січ", що його з нагоди 50-Річчя в накладі 1250 примірників — видав Ювілейний Комітет. В загальному завершення ювілейних святкувань „Ч. Січі" випало величаво й успішно завдяки ентузіястичній піддержці широких кіл українського громадянства, проводів місцевих організацій і наших Центральних Установ. Цю щиру піддержку УСТ „Ч. Січ" заслужило своєю жертвенною працею в ділянці фізичного виховання і спорту, як теж в ділянках суспільно-громадській і харитативній, основніші, документальні факти, з яких є подані в згаданому Ювілейному виданні.

О. Твардовський

Суддя Сіріка призначить 3-ох лікарів для оглядин Ніксона

Вашингтон. — З огляду на те, що 5 колишніх співпрацівників колишнього президента Ричарда Ніксона вимагають, щоб він свідчив на судовій розправі над ними, а адвокати Р. Ніксона твердять, що стан його здоров'я не дозволить йому принаймні протягом наступних 2-3 місяців брати участь в будь-якій діяльності, яка вимагає „тривкого умового чи фізичного зусилля", федеральний суддя Джон Сіріка повідомив, що він призначить 3-ох лікарів, які оглянуть Ричарда Ніксона в Лонг Біч, Каліфорнія, і рішать, чи він може в недалекому майбутньому свідчити особисто на судовій розправі у Вашингтоні, або у Каліфорнії під присягою скласти свідчення письменно, або на магнетофонній стрічці.

Школа Українознавства при праці у 1973-74 рр.

Школа Українознавства, —„Рідна Школа" в Нюарку-Ірвінґтоні розпочала свою навчальну роботу у 1973/1974-му шкільному році традиційно — Службою Божою 8-го вересня 1973-го року. При цій нагоді парох, о. Павло Малюґа, виголосив проповідь про національне виховання, яка згодом появилася була окремою статтею у різдвяному числі журналу „Рідна Школа", видаваного Т-вом „Рідна Школа" в Нюарку - Ірвінґтоні. Навчання почалося в суботу 15-го вересня.

В згаданому шкільному році школа нараховувала коло 130 - 140 учнів. Число через рік незначно змінялося, бо декілька учнів покинули школу декілька вписалися пізніше, а дехто й повернувся в клясу по кількох місяцях з таких або інших причин. У школі вчили 13 учителів, з цим що п-і О. Тарнавська у міжчасі мусіла через здоров'я перервати учителювання на рік, плянуючи повернутися до школи пізніше. Парох о. П. Малюґа і о. П. Підскальний навчали релігії українською мовою у всіх клясах, через цілий рік.

Склад світських учителів був такий: С. Боровик — перша кляса; М. Возняк — друга кляса; Т. Басняк — третя; Х. Возняк — четверта. В нижчих клясах одна учителька навчала всі або більшість предметів, тоді як у вищих клясах, починаючи з п'ятої, учителі вчили спеціялізовано по предметам. М. Чировський — культура, Ю. Кисілевський — історія і географія, Л. Коленська — література; А. Кобринська — географія; Н. Кух — історія і мова; Л. Ткач — мова; О. Ліпинська — мова і література; О. Ретька — мова, при чому і учительки, що вели нижчі кляси, вчили теж окремі предмети у вищих клясах. Навчання переводилося в 12 клясах кожної суботи рано і по полудні.

У міжчасі Шкільна Рада визначила інспектором школи проф. д-ра Євгена Федоренка, який переглянувши школу і відвідавши поодинокі кляси, висказав своє загальне вдоволення із праці школи і її учителів. Перегляд школи відбувся 6-го квітня 1974 р.

Через свій сумний досвід з минулого щодо малого заінтересування громади школою і досягненнями її учнів, Школа Українознавства не уряджувала в минулому році жадного мистецького вечора, де б показалося окремі таланти її учнів. Слід тут теж зазначити, що число учнів в школі помітно зменшилося. За останніх п'ять років число учнів впало на 1/3, тобто із 210 до 140 учасників. Це доказує і мале заінтересування батьків, а зокрема молодих батьків, в тому, щоб їхні діти вчилися по - українськи. Можливо, що тут і вина адміністрації ШУ, і тому добре було б, щоб ця адміністрація змінилася на будучий рік.

Дня 11-го травня відбулася письмова матура (кінцевий іспит), яку писали одинадцять учнів, що закінчили більш - менш дванадцять років свого навчання. В днях 17 і 18-го травня відбулася усна матура при комісії, одобреній Шкільною Радою УККА, в складі: проф. д-р Е. Федоренко, інспектор; М. Чировський — культура: Л. Коленська — мова і література; Н. Кух — історія і А. Кобринська — географія. Кінцевий, матуральний іспит склали такі учні: Діяна Змий, Ліда Змий, Аріяна Кордуба, Юрій Кух, Олег Лазірко, Лада Ліщинська, Олеся Напора, Ліда Семанишин, Зенон Семанишин, Юрій Темницький і Людмила Яворська.

Дня 15-го червня ц.р. Службою Божою закінчено біжучий рік навчання. Згодом роздано свідоцтва успіхів, включно із матуральними свідоцтвами.

Через цілий рік своєї навчальної роботи школа втішалася дуже видатною допомогою Т-ва Рідна Школа, очолюваного інж. Н. Ходновським. Поширено бібліотеку придбано географічні карти, прозірки для навчання культури і т.ін. Т-во „Рідна Школа" пожертвувало на це фонди. Над поширенням бібліотеки працювали учительки Л. Ткач і О. Ретька. Пані Т. Богданська виголосила була дві доповіді про музику для найвищої кляси, а Л. Коленський перевів кілька ілюстрованих прозірками лекцій з ділянки української архітектури.

Щире спасибі всім, що причинилися до успішности навчальної роботи ШУ-РШ в Нюарку і Ірвінгтонві.

М. Чировський

Подивляти чи наслідувати

У вересні ц. р. відомий „меценат-на-рати", д-р Евген Омельський, із Клівленду — Огайо, склав свою черговy програмову ратальну вплату 1000 долярів на Гарвардський Центр Українських Студій (ГЦУС) — Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) — підвищуючи цим свої особисті дотеперішні вплати на ці наші научно-наукові установи в Гарварді до 13.21.00 долярів.

Сімдесятитрирічний д-р Евген Омельський, уродженець і вихованець Буковини, півтора року тому перервав свій заслужений стан відпочинку — емеритуру й пішов знову працювати, щоб могти жертвувати на потреби нашої науки в Гарварді квартально тисячу долярів, тобто, чотири тисячі долярів річно. Запитаний, як довго він задумує так працювати й жертвувати, завзятущий доктор відповів:

„....Так довго, як сили і здоров'я дозволять мені на це..." Почувши про таку поставу і постанову д-ра Омельського, інший наш доктор — назвім його, для відміни від нашого жертводавця, доктором Н. Н. — заявив: — Чудак він, чудак — але треба його подивляти...

Може комусь така заява подобатися, мовляв, вона дружньо клепає по плечу жертводавця. Та для справжніх людей праці й жертви така заява (д-ра Н. Н.) просто пригнітлива своїм допотопним трактуванням наших громадсько-національних потреб, а звідси і безвиглядність на якийсь поступ і успіх у нас в таких справах.

Якщо людина, яка для загальної справи доконує надзвичайного — тому, що інші не виконують навіть звичайного — якщо така людина... чудак, тобто, дивак — то хто ж тоді нормальний?... З наведеної заяви д-ра Н. Н. виходить, що нормальними, такими, „як мають бути", є ті, які нічого не роблять, чи розважаються...

З коротенької заяви д-ра Н. Н між рядками можна вичитати приділ завдань для обидвох цих світів. Представляючи ці світи як театральну імпрезу, „чудаки" — як актори на сцені життя — мають розпинатися й розриватися, щоб справитися за себе і цілу спільноту, а решта має сидіти у вигідних кріслах, бити браво й подивляти „чудаків"...Це все, що такою заявою для широкої громади призначується...

Дорогого доктора Н. Н. розчаровуємо, а справжніх людей праці й жертви порадуємо своєю — зовсім відмінною, від його — заявою: д-р Евген Омельський і подібні йому надзвичайні жертводавці, як Володимир Юрковський, Михайло Бучинський, д-р Ярослав і Марія Пастернаки, ред. Михайло Бажанський і десятки інших, не чудаки — тільки передовики, провідники, взори яких (з подивом, чи без подиву) треба наслідувати.

I наслідувачі, дорогий докторе Н. Н., із самих надрів народної гущі — є й будуть. Бо численні люди прозріли, що багато із того, що їм подавано за народну мудрість (як, моя хата з краю") заведе нас... під дурного хату", що матимемо тільки те, що самі собі власною працею й жертвами збудуємо... що справжня національна свідомість визначається не нахапаним технічним знанням зі школи й титулами — тільки участю у будівництві української сили.

Цікавий збіг обставин із останнього часу: ледве д-р Н. Н. прорік свою стереотипну форму про „чудаків" і бездушний непричасний для їхньої справи для них — як Нестор організаторів і збірщиків Фонду Катедр Українознавства для ГЦУС - УНІГУ, секретар Комітету ФКУ, в Боффало — Н. И. Степан Шипилявий, в „Америці" з 24-го вересня 1973 р. звітував:

„... Громадянка Боффало, Н. И., Юлія Децик, вплатила 10.000.00 долярів на Український Науковий Інститут у Гарварді, в пам'ять свого дорогого чоловіка, бл. п. Степана Децика...

..Пані Юлія Децик — звичайна некваліфікована робітниця. Від часу повдовіння до пенсійного віку мила підлоги, коридори, сходи.

П. Юлія має дітей, і внуків (отже, мала кому лишити гроші —примітка О. Г.), але, крім них, має велику національну свідомість, почуття патріотизму і пошани до свого покійного чоловіка — бо вона, із своїх, важкою працею придбаних ощадностей, вплатила десять тисяч долярів на вивінування української незалежної науки...

Вістка кінчиться реторичним запитом автора Степана Шипилявого:

„... Скільки нам, суспільним робітникам треба натрудитися, щоб хоч одна четвертина наших статечних і заможних громадян осягнула такий рівень національної свідомости і патріотизму, що його має звичайна робітниця, вдова — пенсіонерка Юлія Децик?..."

...Отже?... Може тепер д-р Н. Н. і подібні йому представники старозавітного наставлення до будівництва збірної української сили зрозуміють, що справжніми чудаками в нас є всі ті „статечні і заможні люди", які сидять на грошах і містові, чи стейтові їх залишають — але цента не дадуть на українські справи, щоб ті справи „не переїлися", чи не виросли б у силу...

Тоді такі чудаки ясно побачать, що Юрковських, Бучинських, Омельських, Пастернаків, Бажанських, Дециків і інших понадсильних жертводавців — всеодно , в готівці, в дорогоцінних книгозбірнах і архівах чи в праці збірщиків — треба поважати і власним ділом наслідувати.

О. Гайський

Загальні Збори Пластової Станиці в Нюарку

У дні 18-го жовтня ц.р., за участю 50 членів, відбулися Загальні Збори нюаркської Пластової Станиці, що під цю пору нараховує 363 члени. В це число входить 51 новаків, 49 новачок, 50 юнаків, 75 юначок, 44 старші пластуни, 54 старші пластунки, 30 сеніорів та 10 сеніорок.

Із звітів довідались присутні, що станиця збільшилася у звітному році на 24 члени. Дуже відрадне явище це зріст числа новацтва на 18 членів від початку року. Як заявив присутній на зборах голова КПС-у, пл. сен. П. Дорожинський у своєму слові, у переважаючій більшості станиць, число новацтва маліє. Це відрадне явище у нашій станиці треба приписати великому зрозумінню батьків, що хоча мешкають нераз досить далеко, все ж привозять дітей до Пласту, як також повній посвяті праці сестричок і братчиків та пластових виховників.

Станиця зросла також фінансово; чистого приходу було 807.85 дол. Важко відмітити всю діяльність поодиноких гуртків, гнізд і куренів, бо була вона багатогранна. Молодь брала участь у пластових імпрезах і святах, спортових змаганнях, громадських виступах і маніфестаціях та різного роду таборах. Для прикладу лише подамо, що в цьогорічних літніх таборах взяло участь 123 члени станиці, цебто 30 відсотків всього членства, з яких багато було виховниками та членами булав.

Після звітів та уділення абсолюторії уступаючій станичній старшині, обрано нову старшину на 1974-75 рік, яку знов очолив пл. сен. А. Мицьо. В склад станичної старшини увійшли пл. сен. І. Темницький і пл. сен. В. Воловодюк як заступники станичного, пл. сен. В. Свистух і пл. сен. Т. Турянська, як кошові та наступні члени УПС і УСП, як діловоди та референти: В. Кух, Р. Міляний, Л. Курилко, І. Турянський, д-р І. Ільницька, А. Будна, І. Шараневич, Р. Тимкевич, М. Возняк, Х. Клапіщак, Л. Олесницький і Ю. Турянський. Мґр О. Олесницький увійшов до станичної старшини, як голова місцевого Пластприяту.

До Станичної Ради обрано пл. сеніорів: Р. Загайкевича, С. Боровик, В. Яворського, Д. Кордубу і ст. пл. М. Демчук.

І. В. Т.

Ювілей 83-го Відділу СУА в Ню Йорку

83-ий Відділ СУА в Ню Йорку відзначив десяту річницю своєї праці святочною вечерею 19-го жовтня ц. р. в залях Народного Дому. Імпрезу відкрила культурно-освітня референтка Відділу, Христина Маєвська, а квінтет пань при фортепіяновому акомпаньяменті Орисі Саляк відспівав гимн СУА. Відтак о. д-р Володимир Гавліч ЧСВВ, парох церкви св. Юра розпочав вечерю молитвою. Марта Данилюк, голова Відділу, з'ясувала працю цього Відділу, який в час свого заснування складався з молодих матерів. Вони присвятили найбільше уваги виховній ділянці, організуючи щорічні традиційні ялинки — забави для дітей, різдвяні сценки, циклічні панелі на виховні теми, Ляльковий Театер і Світличку. Видання книжечки Діми „Кіт Мурчика" це черговий осяг у виховній праці. Щорічний Базар, метою якого крім приходу, є розповсюджувати українські дитячі книжечки, іграшки, та дитячий одяг в українськім стилі. В додатку Відділ щорічно оплачує побут на літніх таборах для одного, сумівця і пластуна. Останньо Відділ звернув більше уваги на зв'язкові із нашими американськими співгорожанами, влаштовуючи для них успішні виставки народного мистецтва покази писання писанок, як і виступ Лялькового театру. Відділ бере активну участь в громадському житті, присвячуючи велику частину свого приходу на піддержку наших церковних, національних та виховних установ. Закінчуючи, М. Данилюк передала на руки Лідії Бурачинської, голови СУА, чек на 1.000.00 дол. призначений на Запасний Фонд „Нашого Життя".

Лідія Бурачинська подякувала за даток, та довше, зупинилася на діяльності Відділу, характеризуючи її як всебічно, зрілу і корисну не лише для Відділу і СУА але для цілої нашої громади.

Відтак Розалія Полчі перечитала привіт від неприсутньої голови Окружної Управи, Оксани Рак та з нагоди ювілею склала особисті побажання. З черги почесна голова Окружної Управи, Іванна Бенцаль, головна редакторка „Нашого Життя" Уляна Любович, о. д-р Гавліч, і голова Комітету Об'єднаних Організацій, Роман Гуглевич, вітали Відділ з нагоди свята. Христина Маєвська перечитала листа від неприсутнього о. Володимира Базилевського, пароха української православної церкви Діви Марії в Іст Порт, Л. І. та подала писемні привіти. Тому, що на залі були присутні Олександра Кіршак голова Конвенційного Комітету СУА, Евстахій Ярош, хресний батько Відділу, як і делегати від інших відділів СУА, деякі голови наших товариств і організацій та доповідачі на сходинах 83-го Відділу, п-і Маєвська їх представила.

Згодом Варка Бачинська перша голова Відділу, виступила зі своїм гумористичним віршованим спомином про заснування Відділу і його працю. Заким, о. д-р Гавліч відмовив молитву на закриття вечері, пані з господарської референтури, Стефанія Савчук і Лідія Закревська внесли на залю святочний, освічений десятьма свічками торт, роботи Наталки Думи. Колишні й діюча голови, а саме Варка Бачинська., Марта Ярош, Марія Томоруґ, Марія Мороз і Марта Данилюк йдучи за символічним звичаєм згасили свічки на ювілейному торті.

Веселу частину імпрези десяту „Гарбузову вечірку" розпочала Роксоляна Бабюк жвавим модерним танцем „Джак де Найф" з „Трі Пенні Опери". Христина Маєвська перечитала оду — присвячену 83-му Відділові з нагоди десятиліття, а Дарія Ґенза і Оксана Базилевська в співучасті членкинь вивели веселий танець — скеч який тематично в'язався з „Гарбузовою вечіркою". Відтак, розпочалася забава при музиці оркестри Богдана Гірняка та настроєвому співі Ігора Раковського. Під час забави Відділу подякував Романові Яцушкові, за якого старанням і проєктом удекоровано залю.

За підготову й переведення імпрези відповідала Управа Відділу з особливим вкладом праці вище згаданих членкинь, як також: Лесі Крумшин, Ірени Мокрівської, Марти Яцушко, Марії Соробей, Люби Михалевич, Орисі Саляк, Ірени Бехтольд та Іни Соломон. Технічною сторінкою займався Олександер Маєвський, а мистець Богдан Титла виготовив запрошення. Присутніх було 210 осіб.

К. Ч

ЗАКЛИКАЮЧИ КОНҐРЕС ПРОДОВЖУВАТИ ПРОГРАМУ „РОЗПОДІЛУ ПОДАТКІВ", Дорадча Комісія для міжнародних відносин, яка складається з приватних осіб, членів Конґресу та представників стейтових і міських урядів, заявила, що не зважаючи на деякі недоліки, ця програма „конечно потрібна". Ця програма, розпочата в 1972 році за президентури Ричарда Ніксона, має на меті повернути стейтовим і міським урядам 30.2 більйона долярів із зібраних федеральних податків. П'ятирічна програма, яка мала б закінчитися 31 грудня 1976 року, досі повернула стейтам і містам понад 15 більйонів долярів.

ЧІЛІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ АРЕШТУВАЛА СЕСТРУ САЛЬВАДОРА АЛЬЄНДЕ, закидаючи їй зв'язки з нелеґальним Рухом Революційної Лівиці. Міністерство внутрішніх справ повідомило, що в помешканні Лаври Альєнде де Паскаль знайдено 4 ґранати та листи і документи, які доказують, що вона допомагала членам цієї забороненої організації. Її син Андрес, за яким пошукує поліція, мав нібито бути посередником між Лаврою Альєнде та Рухом Революційної Лівиці.

СОЮЗОВІ ОКРУГИ! ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ЮВІЛЕЙНУ МЕТУ УНСОЮЗУ — 90.000 ЧЛЕНІВ! ОСЯГНЕМО ЇЇ, ЯКЩО ВСІ ВІДДІЛИ ОКРУГ ПРИДБАЮТЬ МІСЯЧНО БОДАЙ ПО 2 ЧЛЕНИ І ЯК ВАША ОКРУГА ВИКОНАЄ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КВОТУ НА 100%.

83 ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

запрошує Всіх, а особливо дітей світличок та шкільного віку

на ВИСТАВУ

БІЛОСНІЖКА

у виконанні ЛЯЛЬКОВОГО ТЕАТРУ ВІДДІЛУ під кер. Олі Гаєцької

Імпреза відбудеться

в неділю, 17-го листопада 1974 року о год. 3-ій по пол. в домівці СУА

108 2-га Авеню, Ню Йорк (будинок „Самопомочі")

Вступ — дорослі $1.50, діти — 50 ¢.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ

повідомляє та запрошує своїх Членів, Громадянство та Молодь зокрема, на

ВЕЧІР-РЕПОРТАЖ

„На гірських хребтах Андів"

- Про романтику високогірських експедицій;
- Про свої власні дуже небезпечні переживання, сходження на трудно-доступні гірські вершини та здобуття 3-ох головних вершків пасма гір Cordillera Real в Болівії —

розказуватиме член КЛК

мґр Андрій Навроцький

Вечір відбудеться

в суботу, 23 листопада 1974 р.

о год. 7-ій веч. в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

2 Схід 79-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

Численні добрноякісні прозірки підчеркатимуть сміливість та витривалість наших членів у альпіністичних мандрах.

Після розповіді, продовження гутірки з членами експедиції при чайку та буфеті.

УПРАВА КЛК

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

КОМІСІЇ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ НАД ПОРЕВОЛЮЦІЙНОЮ УКРАЇНОЮ І СОВЄТСЬКИМ СОЮЗОМ

ДОПОВІДЬ

Проф. МИХАЙЛА МИХАЙЛОВИЧА ЄРЕМІЄВА

українсько-громадського політичного діяча

„ЧОТИРИ УНІВЕРСАЛИ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ НА ТЛІ ПОДІЙ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ"

(Коментарі сучасника і співавтора)

Засідання відбудеться в суботу, 16-го листопада 1974 р., о 3-ій год. дня в будинку Академії: 206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПОЛІТВ'ЯЗНІ-УКРАЇНКИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

щено до таборової тюрми. Це останнє, що ми маємо.

К — А Світличний там є, і Ігор Калинець? Чи вони є в тюрмі, чи в таборі?

М — В таборі. Але їх також постійно там перевозять — то в карцер, то в так звану таборову тюрму — за те, що вони не миряться, примирливо не ставляться до того беззаконня, яке там діється. А про Світличного дуже гарно говорять його друзі, про нього дуже гарні відгуки його приятелів, він такий мужний, дуже розумна людина, дуже гарно себе там веде, дуже вміло розмовляє з адміністрацією — але, не зважаючи на це, його часто карають.

К — Але він так само хворий, правда?

М — Так, є підозра, що він якраз тепер знову був покараний. Але перевірити це неможливо, бо коли карають, то листування припиняється і вже довідатись нічого неможливо.

К — А чи про Плюща є щось нового?

М — Про Плюща відомо лише те, що його дружина знову пробувала подати заяву з проханням його звільнити, з тим, щоб вона могла з ним кудись виїхати... Органи КГБ відповідають, що це не в їх компетенції, що ця справа не стосується їх, що вони такими справами не відають, що треба адресувати її звернення до міністерства охорони здоров'я. Вона ходила туди, а там відповідають, що вони також нічого не знають, посилають її до іншої організації... Спеціяльні психіятричні лікарні під віданням міністерства внутрішніх справ, а не під наглядом лікарів. Вона звернулась туди, а там заявляють, що вони нічого не можуть зробити, що повинна бути комісія, комісія має вирішити, чи він здоровий, чи хворий. Якщо він здоровий, то вона може клопотатись про звільнення. Але її треба домогтись його звільнення тепер, поки він ще живий, поки вони ще його не скалічили. А Плющем треба все ж таки потурбуватись, йому також потрібні і пакунки і листи треба писати до лікарні, він безумовно, не зможе на них відповісти, йому їх не передадуть, але все ж буде відомо, що про нього знають люди і не забули.

К — Ви знаєте, що тут у Канаді на міжнародному конгресі матиматиків...

М — Це я знаю... це дуже добре... Це в нас відомо. Треба ще якісь заходи, бо як тільки починаються якісь клопотання від вас, то це таки дає свої наслідки.

К — А Вам не треба якоїсь допомоги, якщо ми вам якусь посилку вишлемо?

М — Ні, дякую, мені нічого не треба...

К — Я Вам дуже дякую. Всього доброго Вам. Я до Вас ще колись потелефоную. Ви не маєте жадних неприємностей?

М — Покищо нічого. Але, взагалі, в нас цього типу розмови також люблять цензурувати. Ви, мабуть, це знаєте.

К — Я Вам надзвичайно вдячний, і вибачте, що так пізно.

М — Ну, нічого. Я розумію всі ці ускладнення.

К — Всього найкращого.

М — Всього доброго. Привіт всім вашим.

К — Привіт також всім вашим.

КОНЦЕРТ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в ЗСА — Деканат Ню Йоркський і Ню Джерський інформує, що в неділю, 1-го грудня 1974 р. о год. 1-й по полудні після Служби Божої в залі катедри св. Володимира в Ню Йорку (160 Вест 82-го вулиця) заходом Об'єднання буде влаштований концерт в програмі якого візьмуть участь: Ганна Шерей, Олена Замята, Валя Жила - Наливайко, Юрій Федорів, Ангеліна Король, Оля Шемитило, Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки при Об'єднанні. Конферансьє — Віра Дорожинська.

Монтреальська „Україна" співає в Гартфорді

У неділю 20-го жовтня ц. р. в Гартфорді відбувся концерт хору „Україна" з Монтреалю, на виступі якого зібралась чимала громада любителів української музики і пісні з Гартфорду й околиці.

Імпозантною випала перша точка „Вічний революціонер", не менш успішними були „Шовкова хустина" і „Закувала зозуля" і інші. Вдалою була деклямація Юрія Келебая „Жорстокі дні" (поема з Визвольних Змагань). Гуморист Іван Передерій своїми дотепами легкого жанру розвеселив публіку, за що його нагороджено бурею оплесків.

Дириґент хору І. Козачок добре підготовив хорові точки в музичному супроводі панни Л. Пукас і добре співали солісти: М. Мартин, Д. Паньків, З. Грицков'ян і С. Мельник.

При кінці концерту п-і Л. Кінах — голова місцевого хору „Діброва" в асисті п-ни Л. Васильків і п. Я. Заставського вручили виконавцям концерту квіти, а голова Відділу УККА д-р О. Теслюк в імені публіки склав хористам подяку і признання, а зокрема дир. І. Козачкові за добре підібраний репертуар.

Після концерту, в Українському Народному Домі, відбулася вечірка, де окрім хористів були присутні місцеві і дооколичні громадяни, які в дружній атмосфері провели товариський вечір.

Від'їжджаючи до Монтреалю, наші гості з вдячністю висловлювались на адресу нашої громади за гостинність та моральну піддержку в їхній праці.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2

Ню Йорк. — З Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщеннях цього ж Клюбу в п'ятницю, 15-го листопада ц.р., о год. 7:30 вечора, доповідатиме інж. Юліян Гошовський на тему: „Чи можливе життя в космосі?" Доповідь буде ілюстрована прозірками, відтак — дискусія.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ СЕКЦІЇ

ДОПОВІДЬ

Д-ра ЄВГЕНА ФЕДОРЕНКА

член — науковий співробітник УВАН —

„МИХАЙЛО КОЦЮБИНСЬКИЙ, ЯК ІМПРЕСІОНІСТ"

Засідання відбудеться в неділю, 17-го листопада 1974 р., о 3-ій год. дня в будинку Академії: 206 Вест 100 вул. Ню Йорк, Н. Й.

Увага! ЧИКАҐО і ОКОЛИЦЯ! Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ 12-ий ВІДД. в ЧИКАҐО, Ілл.

запрошує усе Українське Громадянство Чикаґа і околиці на

ПОСМЕРТНУ ВИСТАВКУ КАРТИН

мистця

СТЕПАНА ЛУЦИКА

при співучасті Його сина мистця

ЮРІЯ ЛУЦИКА

яка відбудеться

в ГАЛЕРІЇ „ЛЕВІВ" при 2353 Вест Чикаґо Аве.

В ДНЯХ:

П'ятниця, 22-го листопада ц. р. від год. 8-10 веч.

Відкриття: Слово про мистців виголосить — п. О. ГАРАСОВСЬКИЙ

Субота, 23-го листопада ц. р., від год. 10 рано до 9 веч.

Неділя, 24-го листопада ц. р., від год. 10 рано до 7 веч.

Виставлені картини до набуття.

У 80-ЛІТТЯ ЖИТТЯ ПРОФ. Д-РА МИКОЛИ ЗАЙЦЕВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

29. Гідрогенізація для маргарину. (Англ.) Чикаґо 1962.

30. Гідрогенізація масних кислот. (Нім.) Мюнстер і. В. 1964.

31. Експериментальний метод визначення селективности каталізаторів, вживаних при гідрогенізації олії. (Англ.) Ню Йорк 1964.

32. Pd — каталізатор для гідрогенізації в товщевій індустрі. (Англ.) Нюарк 1964.

33. Приготовлення сурогату масла-какао з бавовняної олії. (Англ.) Нюарк 1968.

34. Гідрогенізація сойової олії для салатової олії. (Англ.) Мюнхен 1972.

35. Гідрогенізація масла-какао. (Англ.) Н. Йорк 1973.

Багато з поданих вгорі публікацій було надіслано на жадання фахівців до різних країн світу, в тім до комуністичних (як напр. у Китай, через університет у Ляйпціґу).

Нижче подаємо ще кілька важливіших патентів проф. Зайцева, що відносяться до праці Pd — каталізатором:

36. Гідрогенізація трану — ЗСА патент 1960.

37. Селективна гідрогенізація масних олій. Франц. патент Париж 1960.

38. Селективний каталізатор для гідрогенізації олії. Італ. патент Рим 1960.

39. Зліплення гідрогенізації транів. Англ. патент Лондон 1962.

40. Метод і каталізатор для гідрогенізації ненасичених рослинних олій. Німец. патент. Берлін 1962.

41. Pd — каталізатор модіфікований добавленням різних металів. ЗСА патент 1964.

42. Гідрогенізація олії і масних кислот, що вміщують продукти автоксидації. Япон. патент. Токіо 1964.

43. Селективна гідрогенізація масних олій ЗСА патент 1965.

44. Декомпозиція продуктів автоксидації тальової олії. Англ. патент. Лондон 1965.

45. Гідрогенізація транів. Швед. патент. Стокгольм 1966.

46. Метод селективної гідрогенізації олії. Англ. патент. Лондон 1967.

Закінчуючи цей короткий перегляд праці проф. М. Зайцева — активного учасника нашої визвольної боротьби (1917 - 1920), професора української екзильної політехніки УТА-УТГІ та її довголітнього проректора (Подєбради, Регенсбурґ, Мюнхен 1924 - 1974), керівника великих підприємств (1935 - 1945), наукового дослідника-винахідника, консультанта в Німеччині та ЗСА, почесного доктора УТГІ та почесного члена Товариства Українських Інженерів Америки, тепер — Директора Секції НТШ та Керівника Відділу УВАН — бажаємо йому здоров'я та сил для дальшої плідної праці на користь української світової науки.

ОСІННЯ ЗАБАВА СУМА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Управа Осередку Спілки Української Молоді Америки в Ню Йорку повідомляє, що в суботу, 23-го листопада ц.р. в авдиторії школи св. Юра (216 Схід 6-та вулиця) відбудеться традиційна вже велика осіння забава, в програмі якої є вибір королеви Осередку СУМА на 1975 рік. Початок забави год. 9-та вечора; грає оркестра „Амор" М. Романенка; аранжер забави Олег Генза.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

ГОЛОВНА УПРАВА СУМА

має шану запросити Вас на

XIV-ИЙ З'ЇЗД СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ

З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ СУМА

в днях 16-го і 17-го листопада 1974 року

на Оселі СУМА, в Елленвіллі, Н. Й.

ПРОГРАМА XIV-го З'ЇЗДУ СУМА

Субота, 16 листопада 1974 року

9:00-10:00 — Реєстрація делегатів

1-ша Пленарна Сесія

11:00-11:15 — Відкриття З'їзду

11:15-11:30 — Вибір Президії З'їзду

11:30-11:45 — Прийняття порядку нарад З'їзду

11:45-12:00 — Відчитання та затвердження протоколу з попереднього З'їзду

12:00-12:45 — Вибір Комісій З'їзду:
а) Мандатно-Верифікаційної
б) Номінаційної
в) Резолюційної
г) Юнацької
ґ) Статутової
д) Дружинників
е) Фінансово-Господарської
є) Зовнішньої Діяльности

12:45-2:00 — Обідня перерва

2:00-3:00 — Звіти:
а) Голови і Керівників Відділів ГУ
б) Голови Головної Контрольної Комісії
в) Голови Головного Товариського Суду

3:00-3:30 — Дискусія над звітами

3:30-3:45 — Звіт Мандатно-Верифікаційної Комісії

3:45-4:00 — Уділення абсолюторії

4:00-6:00 — Праці Комісій

8:30-10:00 — СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ СУМА (Привіти організацій)

10:00-2:00 — ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА

Неділя, 17 листопада 1974 року

9:00-10:00 — Богослуження

10:00-12:00 — Праці Комісій

2-га Пленарна Сесія

12:00-12:30 — Звіт Комісії Дружинників і прийняття постанов

12:30-1:00 — Звіт Юнацької Комісії і прийняття постанов

1:00-1:30 — Звіт Комісії Зовнішньої Діяльности

1:30-2:00 — Звіт Фінансово-Господарської Комісії і прийняття постанов

2:00-2:30 — Звіт Номінаційної Комісії і вибір:
а) Головної Управи СУМА
б) Головної Контрольної Комісії СУМА
в) Головного Товариського Суду СУМА

2:30-3:00 — Звіт Резолюційної Комісії

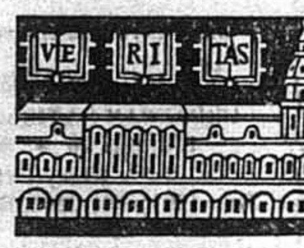
3:30-3:45 — Передача Перехідного Прапору ГУ СУМА

3:45-4:00 — Внески

4:00-4:45 — Закриття З'їзду

Листування в справі З'їзду слати на адресу:

UKRAINIAN AMERICAN YOUTH ASSOCIATION, INC.
P.O. Box 211, Cooper Station, New York, N.Y. 10003

ЗБІРКОВА КАМПАНІЯ ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ) НА УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

В цьогорічній осінній фазі збіркової кампанії ФКУ вплинули такі пожертви:

Юлія Децик — 10,000 дол.
Микола Яремко — 2,000 дол.

По 1,000 дол.
д-р Петро і Марія Віланюк
Д. Богачевський
інж. Василь Лагошняк
Михайло Мельникович
д-р Ярослав Мігайчук
Іван і Тетяна Стельмах
Михайло Чайківський (Бостон)
інж. Богдан Чопко
Петро Яцик (Канада)

По 500 дол.
д-р Ярослав і Анастазія Михайлович
д-р Аркадій Очеретко
д-р Роман І. Смук

Мирослав і Ірена Колтунюк — 300. дол.

По 200 дол.
Впреп. о. монс. Петро Мельничук
Василь Свідерський

По 150 дол.
д-р Іван і д-р Мирослава Іванців
д-р Василь Кіналь

Михайло Чайківський (Ню Гевен) — 123 дол.

Д-р Евген Омельський — 4,500 дол.

По 100 дол.
Ольга Баран (Канада)
Володимир Буцяк
мґр. Степан Воляник
Марія Галун-Блох
д-р Роман Граб
Вп. о. монс. Степан Гринюк
Ярослав Гура
Зенон Гоїв
Терентій Єзерський
Я. Когут
Василь Кулик
Петро Кулиняк
д-р Роман Курилас
Василь Лаврів
мґр. Орися Лаґошняк
д-р Еміль Лебедович
Надя К. Лисогір
Александер Мальченко
Т. Мудрик-Курило
Михайло Плешкан
Петро Поліщук
Марія і Ярина Турко
д-р Марія Фішер-Слиш
Евстахій Циган
Вадим Яровенко
Український Дім, Флинт, Міч.
91-ий Відділ СУА, Ветлегем, Па.

По 50 дол.
Константин Вен, Теодор Бруч, Микола Гадзінський, Евген Головчак, д-р Мирон Гулей, Роман і Наталія Загайкевич, Василь Коваль, д-р Ілля Мула, д-р Роман Придаткевич, Н. Рош, Віктор Саґан, д-р А. Скоробогатий, Володимир Смаль, Роман Тарнавський, Віра Яковенко.

Крім цих вплат вплинуло ще понад 200 пожертв, яких суми були у висоті від 5 до 50 долярів. Кожна Пожертва цінна.

Всім Жертводавцям щира подяка!

Кампанія ФКУ продовжується. У „Свободі" подаватимемо „біжучі" списки. Повний список жертводавців буде надрукований у „Вістях ФКУ".

Список Ч. 1, осінь 1974 р. ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФКУ

БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

Під час похоронів

св. п. кол. четаря УСС о. Стефана Городецького

на невянучий вінець зложили датки

НА ФОНД БРАТСТВА УСС:

по 50.00 дол. — Родина — вдова Марія з дочками Ніною, Лідією, Дарією і сином Ярославом з дружиною, дітьми, зятями і внуками, Організація Визвольного Фронту в Рочестер.;

по 30.00 дол. — Михайло і Марія Крижанівські, Юрій Крижанівський;

по 25.00 дол. — Станиця к. Вояків і УД УНА в Рочестері;

по 20.00 дол. — Андрій Фалат, Андрій Ярів;

по 15.00 дол. — Братство св. Миколая в Рочестері, Ярослав Матковський з родиною;

по 10.00 дол. — д-р Дмитро Капітан з родиною, д-р Іван Жовнірович з родиною, д-р Володимир Мотика з родиною, Люба Мурин, Т-во „Самопоміч", Анастазія Смеричинська, Володимир Приймак і Мирослава, Василь Літинський, Тетяна і Андрій Гичко, Михайло і Ольга Малинівські, інж. Любомир Шміґель, Ірина Маркус, Володимир і Мирослава Зелез, Анна і Лідія Пічак, Станиця „Пласт" в Рочестері, Я. і С. Рубель;

по 5.00 дол. — Марко Левкевич з родиною, Мирослав Пилипенко, Микола і Ірина Костинюк, Василь Бездух, Григорій Шміґель, Володимир Болкун, Іван Харчук, Ст. і М. Грицуляк, Петро Олійник, Теодор Бабюк, Василь Білик, Андрій Харамбура, Володимир Цюга, Стефан Валько, Стефан Чолач, Евстахій Загачевський і родина, Іван і Марія Мойсей, Дмитро і Михайлина Пилепець, Володимир і Марта Стасюк, Олекса і Марія Новосядло, Василь Шот, Омелян і Марія Омецінський, Михайло Білоус з родиною, інж. Роман Верґун з родиною.

Разом передаю .... 523.00 дол.

Жертводавцям складаємо щиру подяку, а Високоповажаній Родині Покійного, нашого невіджалуваного Товариша, висловлюємо глибокі вислови співчуття від всіх живучих Українських Січових Стрільців.

ГОЛОВНА РАДА БРАТСТВА УСС

Замість квітів на могилу Високоповажного

св. п. проф. д-ра КОСТЯ КИСІЛЕВСЬКОГО

складаю 25.00 дол. на Патріярший Фонд,

а в пам'ять Незабутнього мого Великого Учителя

св. п. проф. ДМИТРА ЛІСЬКЕВИЧА

складаю 25.00 дол. на УВУ.

Д-р Теодосій САМОТУЛКА

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

Найдорожчого і Незабутнього МУЖА, бувшого директора огородничої школи в Заліщиках, секретаря Українського Народного Союзу у Фінікс, Арізона,

ПЛАСТУНА-СЕНЬОРА

бл. п. СТЕПАНА ГАНКЕВИЧА

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в церкві Різдва Пресвятої Богородиці

в ЛОС АНДЖЕЛЕСІ, Кал.

1-го грудня 1974 року, о год. 9:30

Цією дорогою повідомляю Рідних, Друзів і Знайомих. Про ласкаву участь і молитви в цей день за Душу Покійного просить —

дружина ГАЛИНА з РОДИНОЮ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 16 ЛИСТОПАДА 1974 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ 14 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Чорн. Січі, 680 Сенфорд Аве. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — В. Роговський, предс., З. Терлецький, кас., М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ, 17 ЛИСТОПАДА 1974 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відд. о год. 2-ій по пол. на 482 Мейн вул. Проситься чл. прибути на збори. — Ів. Бурний, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в укр. кат. школі при Санфорд і Айві вул. Проситься вирівняти вкладки. — В. Боярський, гол., Т. Клебан, кас., М. Демчук, фін. секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Гоуп Аве. Проситься чл. прибути. — В. Марущак, рек. секретар.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 206 Відд. о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі при 74 Гаррис Авеню. Проситься чл. прибути, бо є важні справи. — Управа.

БРИДЖПОРТ, Конн. Місячні збори Т-ва Укр. Січ 59 Відд. о год. 2-ій по пол. під ч. 300 Галет вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Управа.

П'ЯТНИЦЯ, 22 ЛИСТОПАДА 1974 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Збори Б-ва св. о. Миколая 5 Відд. о год. 7-ій веч. в церковній залі. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — В. Левенець, предс., М. Хоманчук, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. 153 Відд. Управа повідомляє своїх чл. тих які платять вкладки в канцелярії, при 5004 Н. Олд Йорк вул., що в зимові місяці касир Відділу приймає вкладки кожної п'ятниці від год. 5 до 7 веч., а в літні місяці від год. 6 до 8 веч. Тел. канцелярії: GL 7-5471. — Управа.

Баль меценатам радіопрограми „Пісня України" в Лос Анджелесі

В суботу 19-го жовтня ц.р. в резиденції відомого тут правника Володаря і Зорелави Кузиків, відбувся імпозантний баль влаштований господарями в пошані меценатам української радіопрограми „Пісня України".

Простора резиденція Кузиків в Бел-Ейрі вітала в цей вечір наших інженерів, докторів, адвокатів, мистців та інших визначних громадян, тих, які зобов'язалися матеріяльно підтримувати „Пісню України", уможливлюючи її дальший розвиток. Господарі та перші фундатори „Пісні України" щедро доклали всіх своїх зусиль, влаштувавши цей вечір.

Прикрашували цей рідкісний баль український молодечий балетний ансамбль та юний бандурист, які своїми виступами викликали спонтанні оплески. Подякував господарям за гостину і привітав гостей-меценатів голова управи „Пісня України" інж. Любомир Осадца. Він підкреслив свою впевненість, що маючи таких хороших та жертвенних меценатів, майбутнє нашої радіопрограми забезпечене. Радіопрограма „Пісня України", говорив він, завдячує своє існування таки в першу чергу її ініціяторові і „Батькові" о. Юрієві Поченюкові та першим її меценатам Володареві і Зореславі Кузикам. Щедрим господарям гості спонтанно заспівали многоліття.

Вітали гостей, д-р Володар Кузик, промовляв і дякував за українську щирість і опіку для „Пісні України", висловивши надію про забезпечену будучність радіопрограми і керівник її о. Юрій Поченюк.

Господарі та гості забавлялись та насолоджувались дружньою атмосферою, яка панувала в цей вечір. Довго поза північ продовжувався баль і гості, не відчуваючи втоми, готові були забавлятися й до ранку.

Прощаючись і дякуючи господарям, кожний покидав цей вечір з надією на майбутні подібні зустрічі в середовищі цього добірного та ідейного товариства однодумців.

Святополк Шумський

ВАШІ ЗАОЩАДЖЕННЯ

ПРИНОСЯТЬ ДІЙСНИЙ РІЧНИЙ ДОХІД!

5.61% на 5.5% ЧЛЕНСЬКИХ КНИЖЕЧКАХ

6.14% на 6% ОДНОРІЧНИХ ЦЕРТИФІКАТАХ

6.88% на 6.5% ДВОРІЧНИХ ЦЕРТИФІКАТАХ

8.02% на **7.25%** — 3-РІЧНИХ ЦЕРТИФІКАТАХ

якщо не вибираєте чвертьрічної дивіденди.

ПОЗИЧКИ ДО СПЛАТИ В ДОГІДНИХ РАТАХ

Федеральна Кредитова Кооператива

„САМОПОМІЧ" В НЮ ЙОРКУ

SELF RELIANCE (N.Y.) Federal Credit Union

108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Tel.: (212) 473-7310

Святочна Академія в пам'ять Карпатської України

Українська громада міста Торонта відзначила 27-го жовтня три ювілеї: століття від дня народження о. монс. Августина Волошина, батька національно-політичного відродження і першого Президента Карпатської України; 35-річчя проголошення Карпатської України самостійною державою на першому засіданні Сойму Карпатської України та уродини Юліяна Ревая, колишнього прем'єра Карпатської України, а в Америці відомого з його діяльности в УККА та в Українському Інституті.

Програму святочну Академії започаткував Владика Кир Ізидор молитвою, поблагословивши всіх присутніх. Голова Братства Карпатських Січовиків, д-р Степан Росоха, заступник голови колишнього Сойму Карпатської України, привітав приявних гостей, зокрема Кир Ізидора і промовою відкривши сходини, запросив до слова першого прелеґенті О. ігумен Севастіянн Сабол ЧСВВ, відомий поет під менем Зореслав, згадав співпрацю та зустрічі з колишнім президентом Карпатської України А. Волошином, ще за молодших років, за Карпатської України. Отець д-р Василій Бойсак із Пенсилванії, переповів про намагання переконати президента Волошина, щоб після Другої світової війни покинув Прагу, прилучившись до вандрівки українців з усіх українських земель та про кількакратні розмови в тій справі.

Про національно-політичне відродження, про ведучих громадських трудовиків, про динамо молоді (то був С. Росоха), про ідеї й мотиви та про завершення цієї визвольної праці першим Соймом Карпатської України та Першим Законом Сойму, яким проголошено Карпатську Україну самостійною державою, говорив проф. д-р Петро Стерчо.

Виступали молоденькі дівчата, убрані в народній ноші. Це був квартет „Верховина" під про проводом Олени Глібович із Бичкова.

Відбулося посвячення прапору Куреня з Торонта, до якого причинилися всі куми прапору та провід Куреня. Посвячення виконов Кир Ізидор у сослуженню з приявними священиками.

Під час гостини — бенкету перечитано письмові привітання; зі словом виступали представники, а між ними п-і Калужна, маестро Василь Авраменко, п. Ваєр. Верщком привітань було святочне слово Владики Кир Ізидора.

Святкування закінчилося словом ювілята Юліяна Ревая, який подякував усім за шану й дружність і за доброзичливі побажання розповівши про деякі епізоди зі свого життя в молодості та з політичної діяльности. Слова Ювілята при закінчені його промови перемінилися в бурхливі оплески та в спонтанне відспівання многоліствія.

250 осіб закінчили програму святкувань відспіванням гимну „Ще не вмерла Україна".

Відкинено пропозицію знести санкції проти Куби

Кіто, Еквадор. — У вівторок, 12 листопада, в останній день 5-денної конференції міністрів закордонних справ країн, які належать до Організації Американських Держав, перепала резолюція, яка пропонувала знести економічні та політичні санкції проти Куби, проголосовані ОАД у 1964-му році. На початку конференції прихильники знесення цих санкцій надіялися, що принаймні 14 країн, тобто потрібних дві третіх, будуть голосувати за цією резолюцією, але остаточний вислід голосування був: 12 країн за знесенням санкцій, 3 проти, а 6 здержалися. Між здержаними була й делеґація ЗСА, під проводом заступника державного секретаря Роберта Інґерсола, який під час цієї конференції майже не займав голосу, а після остаточного голосування, заявив, що делеґація ЗСА не хотіла впливати на інших членів ОАД і тому не висловлювала свого власного становища. Хоча офіційно санкції проти Куби не були знесені, то це не означає, що все більше країн Західньої Півкулі не будуть на власну руку відновляти дипломатичні і торговельні зв'язки з Гаваною. Ще перед цією конференцією ОАД сім її членів відновили зв'язки з Кубою: Арґентина Перу, Панама, Мехіко, Трінідад - Табаґо, Джамейка та Барбадос. Категорично проти відновлення зв'язків знесення санкцій виступають Чіле, Уруґвай і Параґвай.

З ДНЕМ 1-го СІЧНЯ 1975 РОКУ

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$ 3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	5.00
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$ 6.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	8.50
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на три шпальти	10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ОРГАНІЗАТОРІВ

Українського Народного Союзу

НА РІЗНІ ОКОЛИЦІ КАНАДИ І ЗСА

Постійних і часових — на повний час і частковий час приймемо негайно на дуже корисних умовах. Навчимо як працювати, бути успішним і придбати додатковий добрий заробіток. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань. Спробуйте своїх сил і запевніть своїй родині додатковий прибуток.

Зголошуйтеся листовно або телефонічно.

Український Народний Союз, Інк.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 76 • 30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

Tel.: (201) 451-2200, N.Y. Line (212) 227-5250-1

Тому, що популярні вже півторічча на долині міста Ню Йорку та в його околиці

Брати СТАСЮКИ, Ципріян і Володимир

після 50-ти років праці відходять на заслужений відпочинок-емеритуру. Їх Підприємство ПЕРЕБРАЛА

з днем 28-го жовтня 1974 року

ЗНАНА УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРСЬКА ФІРМА

Е. КУРОВИЦЬКИЙ І СИН

перед тим 128, — теперь 124 Перша Евню, в Ню Йорку.

Число телеф.: GR 7-0344

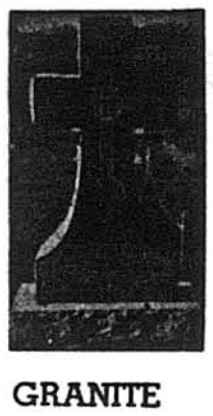
Дякуючи широкій Нюйоркській Громаді за дотеперішню підтримку, ми щиро поручаємо нашим ВП. Приятелям і Гостям з Ню Йорку та околиці дальші послуги нашої розбудованої та поширеної Фірми.

•

УВАГА! При цій нагоді заявляємо, що наша ФІРМА, Е. КУРОВИЦЬКИЙ І СИН, під теперішню пору не стоїть у жадному бизнесовому зв'язку чи партнерстві з жадною іншою м'ясарською фірмою в цій околиці.

Е. КУРОВИЦЬКИЙ і СИН

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS'

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

GRANITE • MARBLE • BRONZE

Real Estate

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel. 477-6400

FOR SALE
ACREAGE and LOTS
Near Soyuzivka,
Kerhonkson, N.Y.
HOWARD C. ANDERSON
Owner
Accord, N.Y. 12404
(914) 626-7305

GLEN SPEY AREA
COUNTRY & LAKE PROPERTIES
Call: Gibson McKean
DAVIS R CHANT
REALTORS
BARRYVILLE, N.Y.
(914) 956-8426

ЛЬОТИ
в околиці
РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ

10 акрів	$26,000.00
5 акрів	15,000.00
1½ акра	6,000.00

Телеф. веч. по 10-ій год.:
(1-215) НА 4-5985

Penn. Poconos Real Estate Acres
PENN POCONOS
Lightly Wooded Acres
For Mobile Homes
2 Miles From Delaware River
All Sports
1.7 Acres — $3,900 — $700 down — $72.17 per month
1.95 Acress Zoned For House $4,900 — $700 down — $67.58 per month
8 miles from Lake Wallenpaupack.
Call owner — (212) 527-2699
(717) 296-6960

Woodhaven, N.Y.
2 род., гараж на 2 авта, 40 х 100, близ. комунікацій — $65.000.
Flushing, N.Y.
2 род., мур., чудовий дім, на пів відокремлений, великий город, гарна околиця.
JANCEWYCZ-LEPCAN
REALTORS
(212) 849-5099
Веч. (212) 847-7075

Male and Female

BAKER-DECORATOR and FINISHER
Call (201) 445-1757
or (201) 836-0966

PARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel. GR 3-3550. New York, 10003
КЕРАМІКА, ВИШИВКИ, РІЗЬБА, ПЛАТІВКИ для подарків у великому виборі в АРЦІ.

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВИСИЛАЄ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до висилки. Посилаємо також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВТА МОТОЦИКЛІ, ХОЛОДІЛЬНИКИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урядові години: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 в., в суб. 8:30-5:00 в. В неділю, від 10-1 по пол.

ДО НАБУТТЯ
ПРАВДИВІ КОРАЛІ
для народного строю, з України. Великий вибір, різної величини (по 3-12 шнурків). Ціна за один шнурок - $20.00. На бажання висилаю кольорову фотознімку. Зголошення на адресу:
A. Markiw
916 22nd Street, W.,
Saskatoon, Sask., Canada

Business Opportunity

НА ПРОДАЖ
ПЕКАРНЯ
в дуже добрій околиці, в більшості мешканці українці, близько українська церква і клюб. Дуже низька ціна, Продається з уваги на старший вік, тел. (212) RE 4-6901 або приїхати — 200 Sheridan Ave., Elmira Heights, N.Y. 14903

Help Wanted Male

Cabinet Makers
WITH EXP. IN BENCH WORK. SALARY OPEN.
(212) 879-9075

MACHINE MECHANIC
to maintain knitting machines. Full time, excellent salary and benefits. Apply at
Deversified Metal Products
1275 Bloomfield Avenue
Fairfield, N.J. Bldg. No. 3, office No. 52

Funeral Directors

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
Clifton, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz — J. J. McNerney
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area

ТАРЗАН, 7207. НЕСПОДІВАНКА!

В час, коли ранішнє сонце огріває Луанду, одна постать терпеливо жде в дверях навпроти в'язниці й судового будинку...

Ага! Тепер почнеться „забава"...

Проминає кілька хвилин... Тоді...

Шукайте по Луанді!... Знайдіть цих двох втікачів з в'язниці, а то я з вами розправлюся!!!